

LIVIU BUMBU

Între materie, memorie și spirit

LIVIU BUMBU

Între materie, memorie și spirit

Cluj-Napoca
2026

ISBN: 978-973-0-43524-5

foto: *Radu Pop*
design: *Ovidiu Tarța*
texte: *Înaltpreasfinţitul Casian Crăciun, Arhiepiscop al Dunării de Jos*
Pavel Șușară, critic și istoric de artă
Codrin V. Smirnoff, critic de artă
Eduard Costandache, muzeograf
Cristina Marian, artist vizual

tipar: *GPO GRAPHICS*
www.gpo.ro

Cluj-Napoca 2026

„Sculptura lui Liviu Bumbu pare să nu fi fost doar creată, ci revelată – ca şi cum ar fi existat dintotdeauna în spaţiul dintre cer şi suflet”.

Înaltpreasfinţitul Casian Crăciun,
Arhiepiscop al Dunării de Jos

Între materie, memorie și spirit

Sculptura lui Liviu Bumbu, în ciuda faptului că nu mizează ostentativ pe elemente care să o scoată din codul specific al statuarului, și nici nu recurge la experimente tehnice și la materiale reconvenționale, este ușor de identificat și de recunoscut chiar și după o interacțiune sumară cu formele sale. Ea se construiește, aproape organic, ca un sistem dens de forme arhetipale, articulate într-un limbaj plastic unitar și coerent, fără derapaje teoretice sau rupturi stilistice majore, și devine recognoscibilă prin tensiunea dintre verticalitate, corporalitatea fragmentată de fond, și o dinamică interioară specifică a volumului. Viziunea sculptorului sugerează o lume a metamorfozei continue, în care figura umană, ființa hibridă și semnul simbolic coexistă într-un spațiu al devenirii, guvernat de orizonturi mitice și de o logică internă riguroasă.

Formele astfel create pornesc frecvent de la silueta umană, tratată ca matrice structurală, iar aceasta apare alungită, torsionată, uneori redusă la un ax vertical care susține acumulări organice, excrescențe sau elemente zoomorfe. Corpul nu este, însă, valorificat în sine, el devine suport pentru o semnificație, iar anatomia se transformă dintr-un referent previzibil într-un câmp de forțe plastice majore. Prezența figurii umane rămâne, de fapt, un element portant, o constantă chiar și atunci când identitatea ei se dizolvă în structuri abstractizate, cu o valoare totemică sau doar cu una pur expresivă.

O categorie importantă a lucrărilor lui Liviu Bumbu o reprezintă ființele hibride, dar tot din registrul mitico-simbolic: centauri, îngeri, creaturi cu anatomii fluide, situate între uman, animal și vegetal. Aceste forme activează, așadar, un imaginar mitologic, dar nu unul privit doar ca referent istoric, ci unul activ, filtrat prin sensibilitatea contemporană. Astfel, sculptorul valorifică mitul ca structură de gândire, ca mod de organizare a formei și a sensului, oferind fiecărei lucrări o funcție de mediere între arhaic și actual. Îngerii, centaurii sau figurile ritualice se prezintă ca entități ale trecerii, ale transformării și ale tensiunii dintre materie și spirit, iar relația dintre volum și suprafață joacă și ea un rol esențial în definirea expresivității. Modelajul dens, uneori frământat, cu tente expresioniste, creează un fel de epidermă a formei, însă una încărcată de energie, în care lumina se fragmentează și se adună în zone de mare intensitate vizuală. Patina bronzului accentuează această vibrație, conferind lucrărilor o temporalitate stratificată, ca și cum forma ar purta urmele unui timp arhaic sedimentat în materie.

Compozițiile, așa cum am remarcat deja, se organizează adesea pe structuri verticale, dar cu socluri solide din piatră sau din marmură, care funcționează, simultan, ca energie gravitațională și ca ancoră simbolică. Această verticalitate susține ideea de ascensiune, de legătură între pământ și cer, între imanent și transcendent, iar titlurile lucrărilor înseși, precum „Zbor”, „Ispas”, „Îngerii Apocalipsei” sau „Centaur”, consolidează dimensiunea simbolică și indică direcția de lectură a formei, fără a o închide într-o interpretare univocă.

În sculptura lui Liviu Bumbu, gestul plastic rămâne controlat, iar expresivitatea se naște din echilibrul dintre rigoarea construcției și libertatea imaginarului, fiecare lucrare funcționând ca un fragment de mit personal, ca o formulă vizuală care concentrează idei despre condiția umană, sacru, devenire și memorie. Ansamblul operei configurează o mitologie extinsă, articulată în forme recognoscibile, coerente și profund ancorate într-o tradiție a sculpturii figurative reinterpretate.

Prin aceste variante formale, Liviu Bumbu construiește o operă cu identitate clară, în care sculptura devine spațiu de reflecție simbolică și experiență vizuală provocatoare, destinată unei lecturi atente și unei relații directe cu materia, cu forma și, finalmente, așa cum o face orice tip de creație, cu spiritul însuși.

Pavel Șușară, critic și istoric de artă

Sculptura semnată Liviu Bumbu pare, de cele mai multe ori, lut transmutat în bronz printr-un procedeu alchimic – îți dă senzația că ai putea continua oricând procesul modelării, al explorării morfologice, al căutării echilibrului ideal între formă și sens. Și multe dintre lucrările sale ating acest echilibru al auto-referențialității, stau adică prin ele însele, ca oamenii, fără a se mai sprijini pe vreo referențialitate exterioară, reală sau iluzorie. Sunt transfigurări vegetale, de-o organicitate primordială, contemporană s-ar zice cu zilele Creației, când forma lucrurilor ridicate din matrița voinței arhetipale vor fi pâlpâit și vor fi dansat în lumina necreată așa cum astăzi se mai vede uneori în lumina crudă a deșertului, către un orizont atins doar prin moarte, sau în luciul descartian al vreunei ape vălurite.

Lucrările lui Liviu Bumbu sunt micro-universuri semnificative aproape labirintice, cu „pereți" incizați de imagini simbolice asemănătoare celor egiptene (ochiul, șarpele, germinația vegetală), care ne conduc către un centru unde poți avea experiența de a fi posedat de poezie. De pildă, într-o poartă a cerului (*Poarta cerului I*, bronz 2018) vedem un ochi totemic (dublu simbol, atât al cerului transcendent, cât și al celui transcendental, sufletesc) din care dâra unei lacrime sugerează vertical o cârjă – ideea de a te sprijini în propria lacrimă trimite la smerenia suferinței, a sfinților, ziditoare – vălurită apoi, orizontal, pe prag, în sugestia unui șarpe; dar în întregul ei, această așa numită poartă evocă silueta unui sfânt, sau chiar prezența Mântuitorului dat fiind arcul în plin centru care-o domină asemenea unei aure împărțite de brațele crucii intersectate într-un centru imaterial, de unde ne privesc inefabil ochii Celui cu moartea pre moartea călcând, ai Celui ce, până la sfârșitul timpului, pășește pe valurile morții și ale păcatului, ca pe balaur.

Această fluiditate semantică a lucrărilor lui Liviu Bumbu (predestinată, dat fiind și conținutul mitologic al configurației sale astrale) este specifică camuflării sacrului în profan, sacrul manifestându-se, paradoxal și tainic, în chiar aspectele inepuizabile ale ascunderii sale. Liviu Bumbu este și autor de artă sacră, numeroase biserici fiind amprentate de picturile sale.

Realitatea este materie amprentată de către om când rezultatul se traduce prin tot felul de chivoturi (biserici, case, muzee, obiecte de artă, icoane), sau de către Dumnezeu, când rezultatul se traduce prin idee și sentiment, dar în primul rând prin miracolul prezenței umane. Într-un mod asemănător aceluia prin care morfologia icoanei bizantine ne vorbește despre realitatea divină, sculpturile lui Liviu Bumbu ne vădesc un vis trăit în stare de veghe. Sculpturile sale au caracterul sintetic al metaforei onirice care traduce un cumul de informații și de trăiri subconștiente. Forța artistică a lui Liviu Bumbu vine din faptul că a reușit să păstreze capacitatea de a trece din realitatea comună în realitatea specială a propriului său vis fără acel penibil hiatus al conștiinței care condiționează cufundarea în somn a adultului – practic, ca artist, el nu cade în, ci își ia zborul către tărâmul viziunilor sale, amprentând realitatea cu inedite și metaforice semnificații, transformându-i variile aspecte în poduri între aici și dincolo, pe care ni le oferă ca o invitație implicită de a le trece. De pildă, seria de lucrări denumite *Poartă cerească* metaforizează pe tema ferestrei. Fereastra este la propriu o poartă cerească, în vreme ce o poartă, orice poartă, este o fereastră pentru pașii privirilor noastre; dar și omul, tot o ferestruire a realității cu deschidere către absolut este, de unde motivul recurent al ochiului incizat ca o amprentă în carnea bronzului; la fel biserica, amplificare a chivotului vechi-testamentar, dar și a trupului omenesc ca templu al Duhului Sfânt.

Sculptura, mai ales cum este cea semnată de Liviu Bumbu, implică o dublă perspectivă: către cauza inițială (țâșnirea ideii asemenea straniilor ființe jumătate pește, jumătate capre, creații ale lui Pricus, din

mediul acvativ al subconștientului în cel al conștientului) și către cauza finală (perspectivă teleologică a resorbirii dinamicii formale într-o formulă definitivă, consacrată, tăiată și smulsă spațialității profane). Cu alte cuvinte, sculptura, ca artă a manipulării caracteristicilor spațiale, prin tăieturile delimitatorii pe care le presupune, separă timpul-spațiu profan de cel sacru, separare fără de care nu ar fi posibilă conștiința temporalității. Sculpturile lui Liviu Bumbu, tot atâtea consacrări ale unor eternități tăiate din realitatea nediferențiată semnificativ, ne relevă spațiul ca metaforă a timpului.

Codrin V. Smirnoff, critic de artă

Sculptura lui Liviu Bumbu propune o cartografiere subtilă a unui spațiu interior, sacralizat, în care formele arhaice se întâlnesc cu o poetică a transcendenței. Fie că este vorba despre *Porțile cerului*, despre *Stâlpnici*, *Sarcofage*, *Priviri* sau despre fragmente totemice cu aparențe arhetipale, opera sa articulează un limbaj plastic deopotrivă misterios și riguros, recognoscibil prin siluetele înalte, înfipte în socluri de piatră ca niște relicve ale unei civilizații dispărute sau poate abia născute.

Bronzul, unul dintre materialele preferate ale artistului, este modelat cu o tensiune interioară care păstrează urmele gestului, ale lutului originar, dar și ale unei gândiri simbolice profunde. Volumetria pare deseori redusă la esență – la linie, la ax, la gest vertical – dar această simplificare aparentă ascunde o densitate ideatică remarcabilă. Ochii, semnul spirală, crucea, mâna, arcada, fereastra, incizиile verticale sau cavitățile în trepte devin repere vizuale recurente, configurând un alfabet sculptural personal, aproape ritualic.

Creația lui Liviu Bumbu este, în esență, o meditație plastică asupra trecerii – între lumi, între materie și spirit, între exterior și interior. Sculpturile sale sunt locuri și prezențe: deschideri, ferestre, praguri, monumente ale intimității și ale contemplației. Fiecare piesă păstrează ceva din structura arhitecturală a unei construcții votive, sugerând o funcție esențială: aceea de a adăposti și a însemna. În fața acestor forme închise și, totodată, deschise spre o înțelegere mai înaltă, privitorul este invitat nu doar să contemple, ci să se regăsească.

Artistul dezvoltă o relație puternică între verticalitate și gravitație, între semn plastic și simbol spiritual, între fragilitatea expresiei umane și permanența bronzului. În această tensiune apare o formă de spiritualitate sculpturală, fără ostentație, dar profundă, înrădăcinată în arhetipuri și totodată deschisă unei viziuni contemporane.

Există forme de artă care nu caută să impresioneze privirea prin spectacol, ci se așează în fața ei cu o tăcere gravă, invitând la interiorizare. Sculptura lui Liviu Bumbu aparține acestei zone rare a expresiei plastice, în care comunicarea nu se face prin enunț explicit, ci prin tensiunea tăcută dintre formă și absență, dintre verticalitate și retragere.

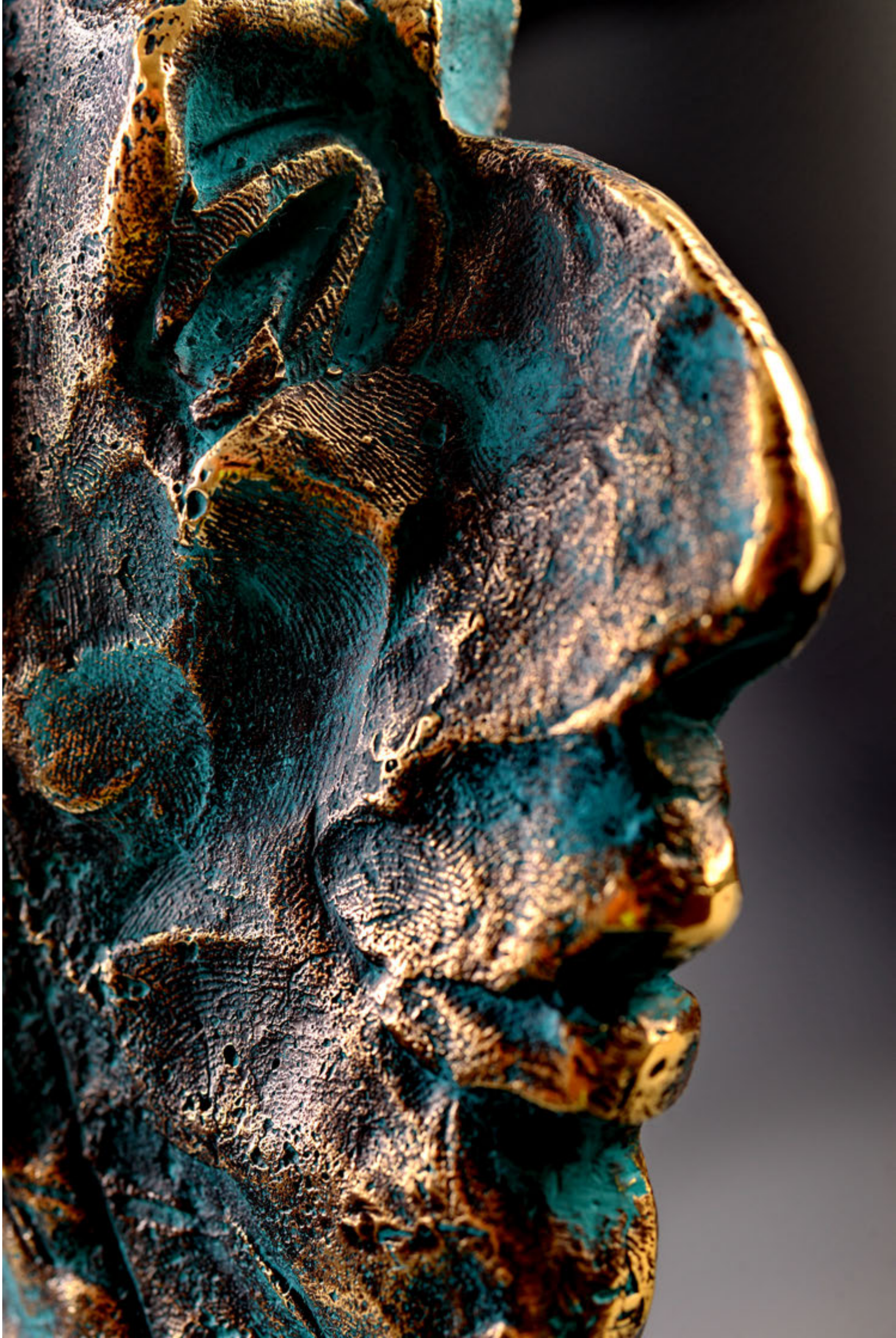
Departe de a se constitui în simple obiecte sculpturale, lucrările funcționează ca structuri de sens, în care spiritualul și materialul coabitează într-un echilibru subtil. Prin verticalitate, repetiție, tăcere formală și simbolică, ele delimitează un spațiu al retragerii și al reflecției, în care timpul e suspendat și percepția devine mai clară, mai profundă, mai conștientă de propriile rădăcini simbolice.

Lucrările lui Liviu Bumbu nu ilustrează; ele invocă. Sunt tăceri din metal, semne ale rugăciunii, fragmente dintr-o cosmogonie personală. În fața lor, timpul pare suspendat, iar spațiul devine interior.

Eduard Costandache, muzeograf

Autoportret III / bronz, marmură, 25 cm, 2016

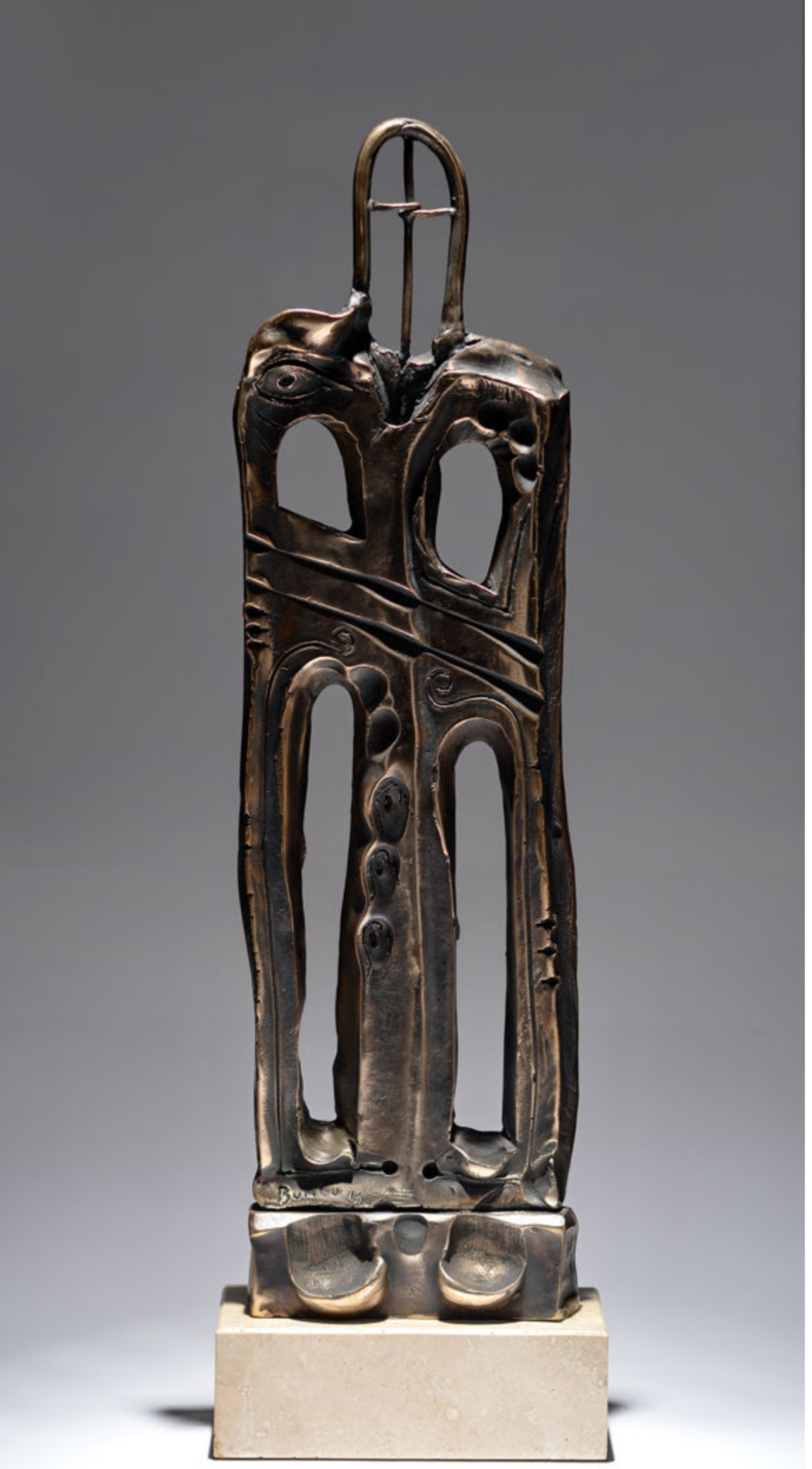
În fața porților / bronz, travertin, 45 cm, 2021

Ușă diaconească / bronz, travertin, 54 cm, 2019

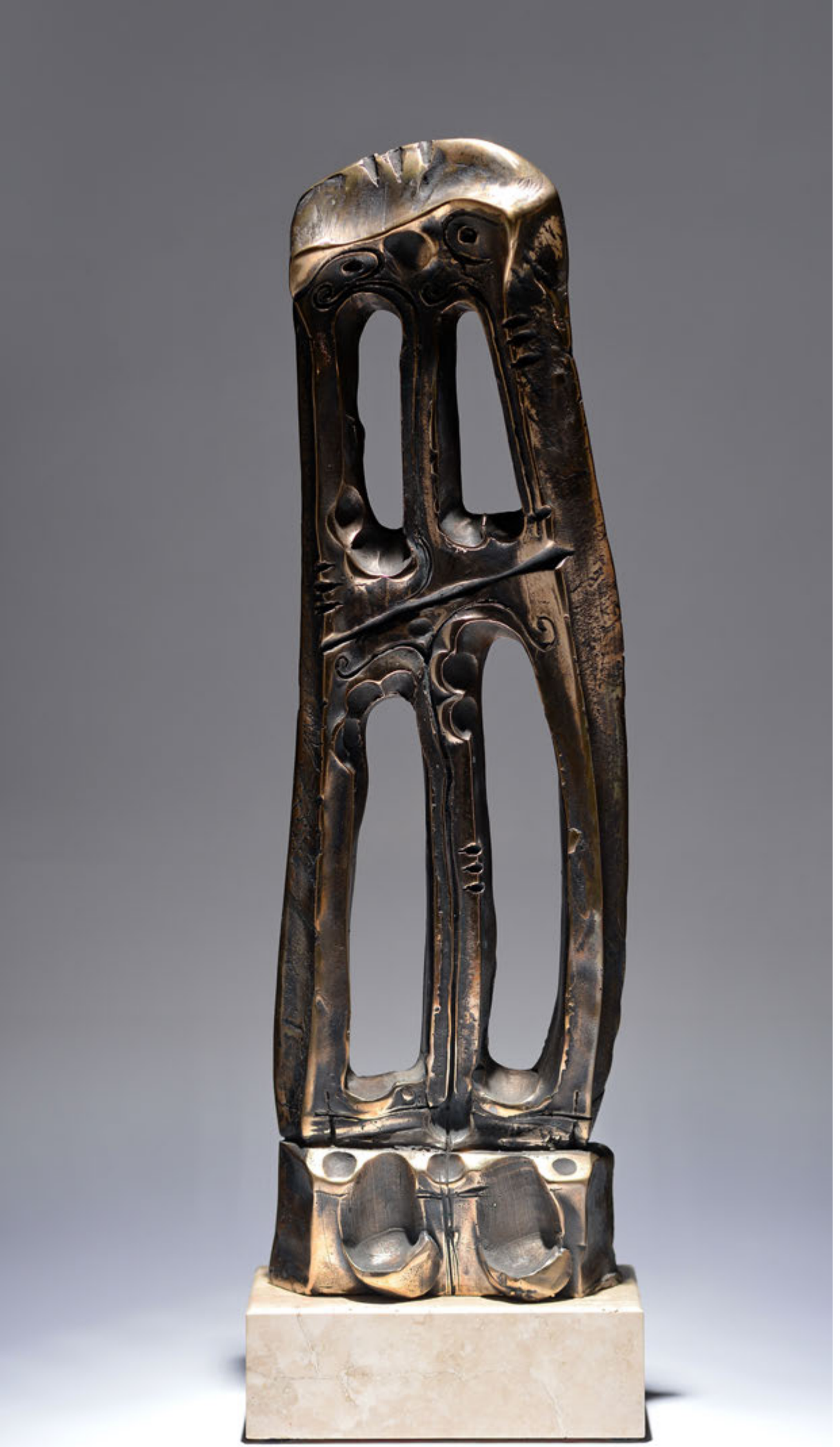

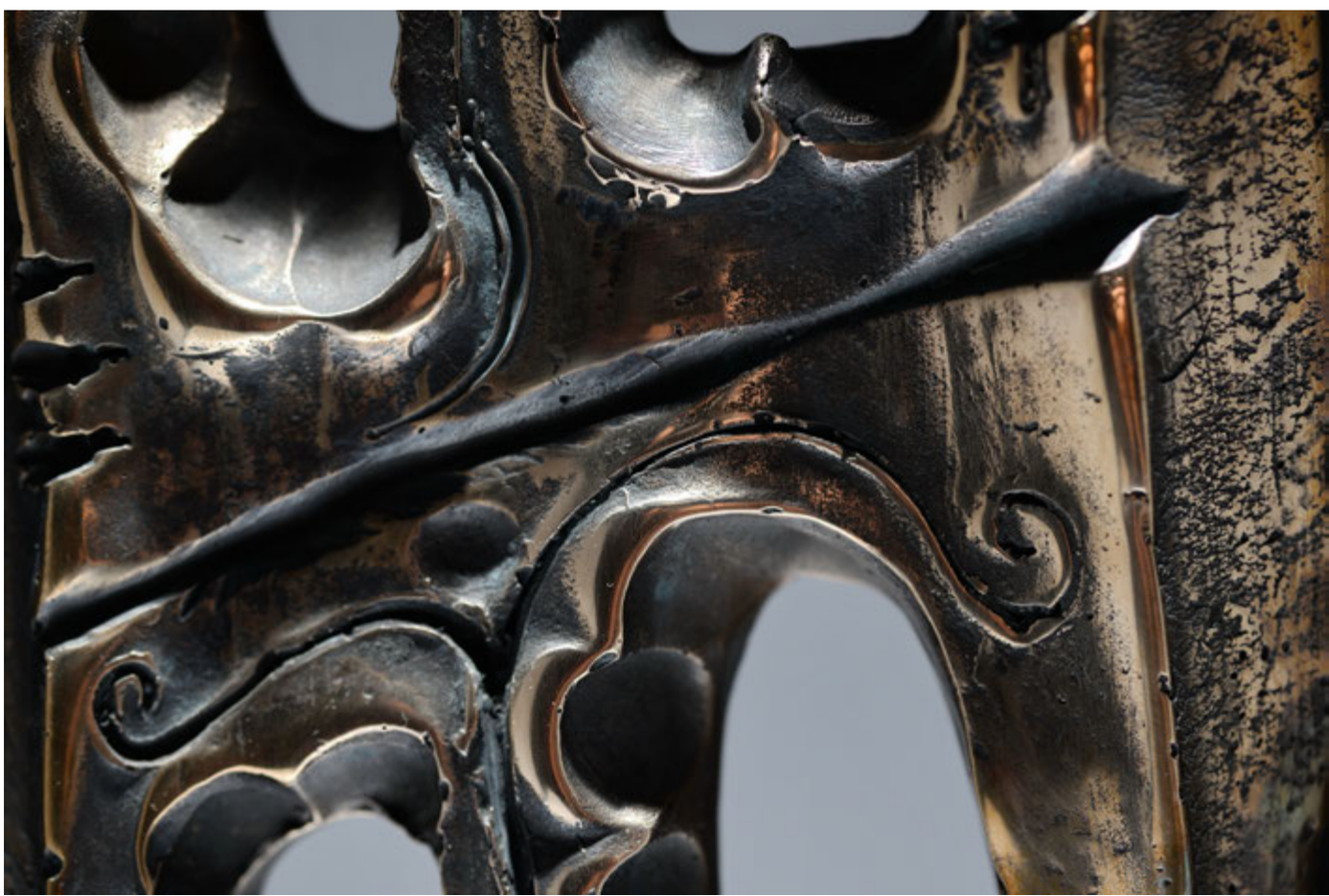
Ușă împărătească / bronz, travertin, 61 cm, 2019

Ușă diaconească / bronz, travertin, 59 cm, 2019

Porţile cerului (grup statuar) / bronz, travertin, 2018

Porţile cerului I / bronz, travertin, 41 cm, 2018

Porțile cerului II / bronz, travertin, 37 cm, 2018

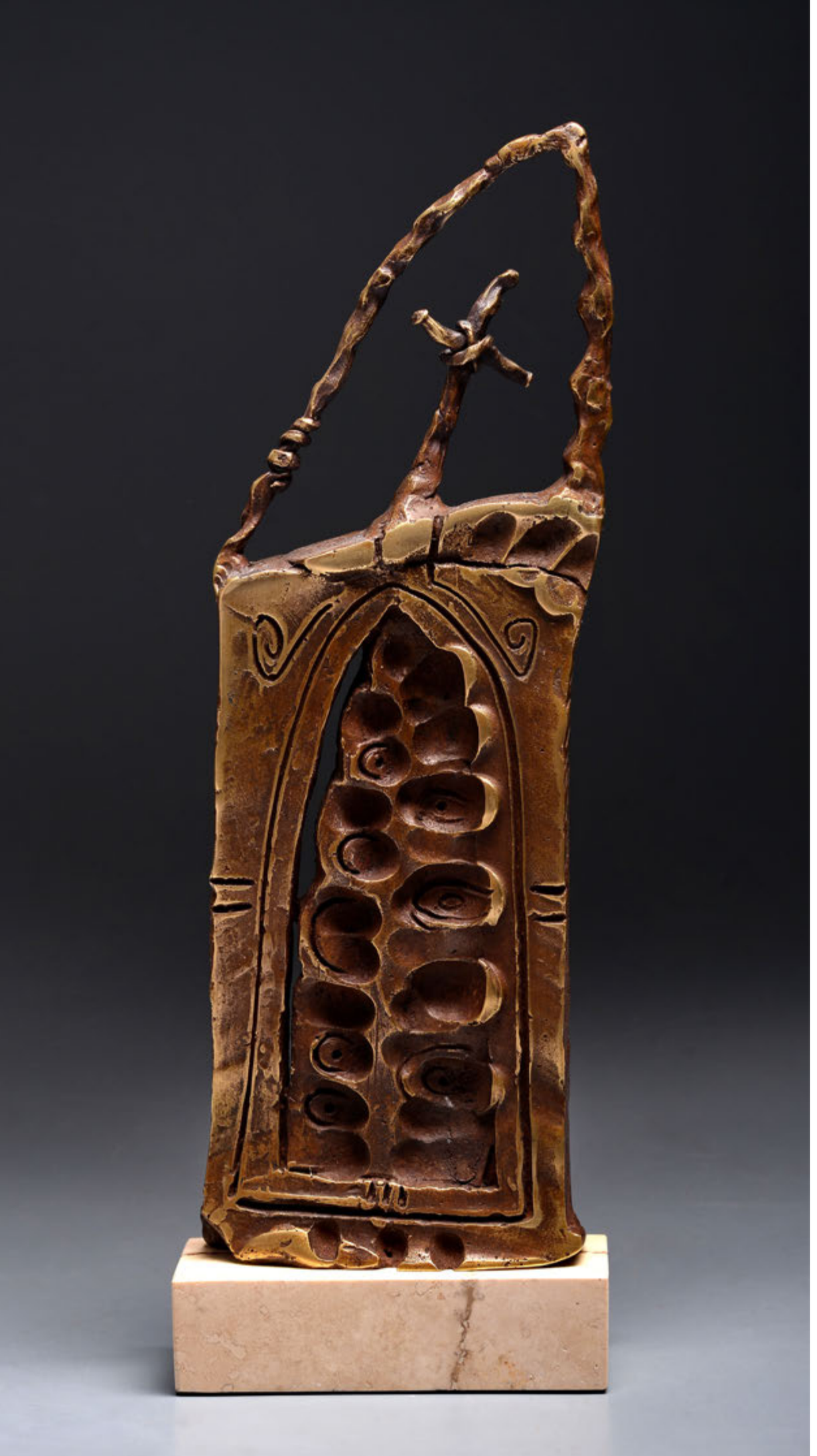
Porţile cerului III / bronz, travertin, 44 cm, 2018

Porţile cerului IV / bronz, travertin, 43 cm, 2018

Porţile cerului V / bronz, travertin, 43 cm, 2018

Porţile cerului VI / bronz, travertin, 40 cm, 2018

Poarta e plinul, intrarea e golul.

Materia prinde viață sub incidența luminii, învie în momentul contemplării ca un text scris cu cerneală invizibilă, lecturat la lumina lumânării.

Lucrările deschid un dialog al fiecăruia cu infinitul, uneori contradictoriu, în care revelația, fiorul absolutului, explorarea necunoscutului generează meditația asupra vieții privită ca o trecere.

Cristina Marian

Porţile cerului VII / bronz, travertin, 35 cm, 2018

Clopot I / bronz, marmură, 59 cm, 2023

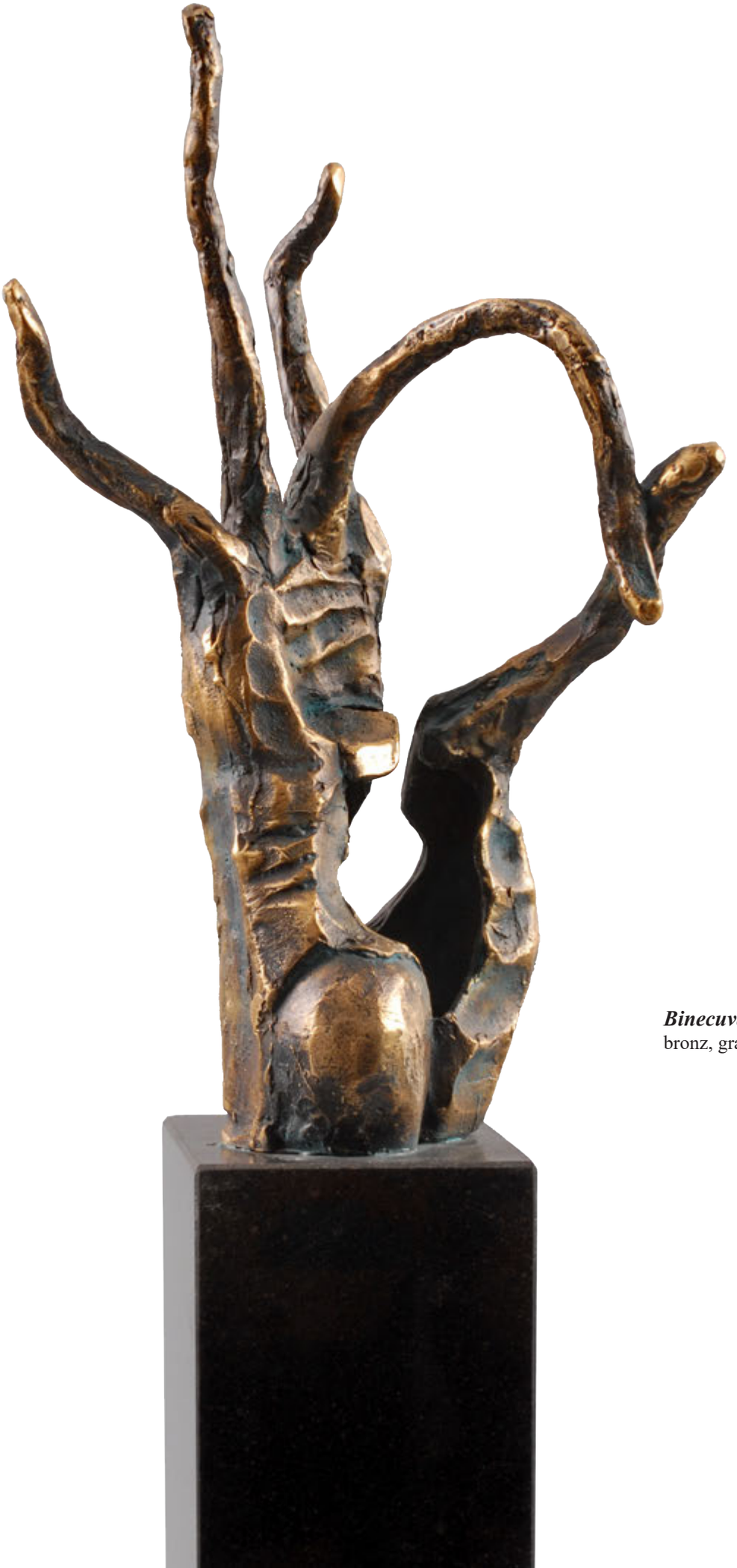

Cruce / bronz, marmură, 53 cm, 2022

Clopot II / bronz, marmură, 60 cm, 2023

Binecuvântare 1
bronz, granit, 50 cm, 2002

Binecuvântare 2 / bronz, marmură, 75 cm, 2004

Binecuvântare 3 / bronz, marmură, 55 cm, 2010

Binecuvântare 4 / bronz, marmură, 65 cm, 2011

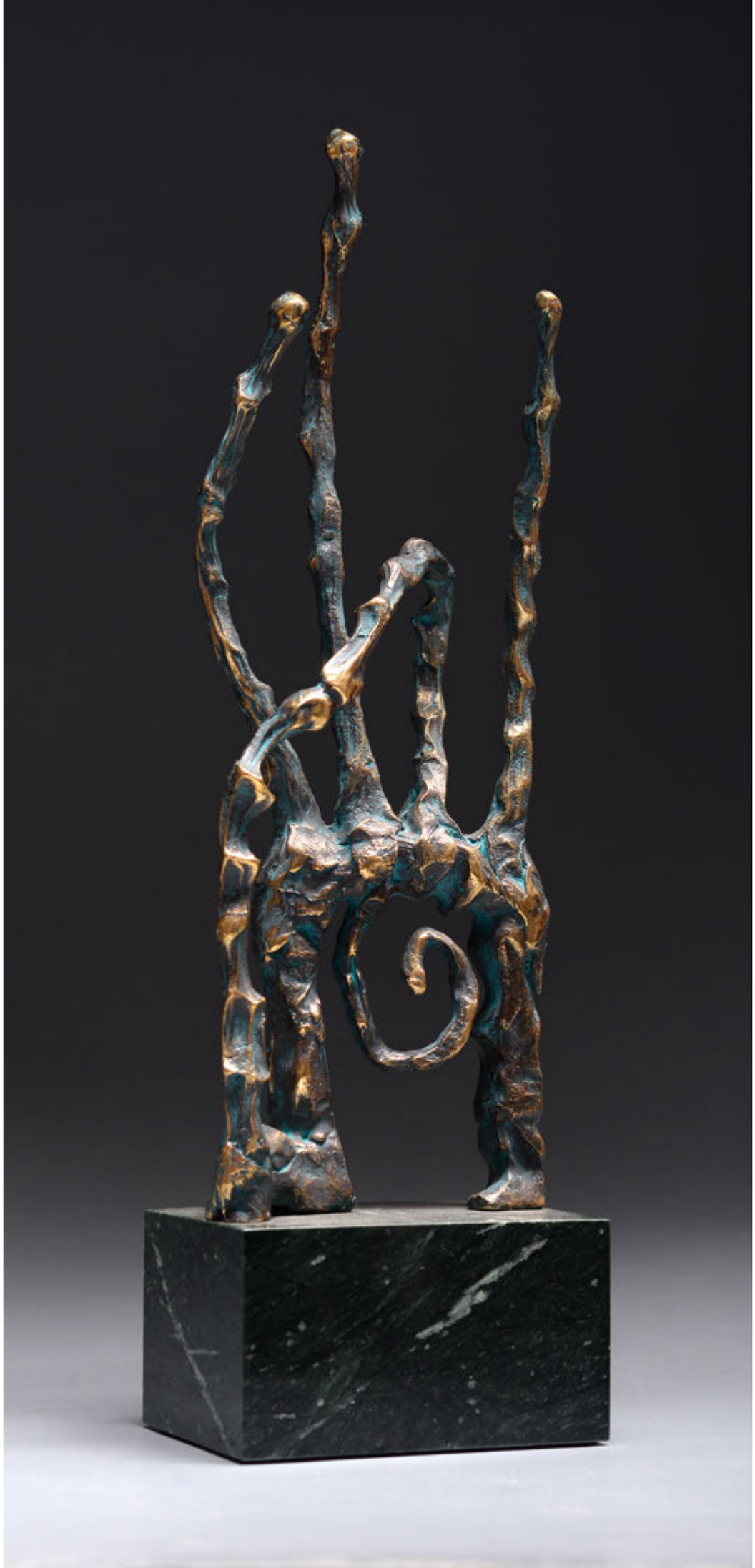
Mână I / bronz, marmură, 30 cm, 2012

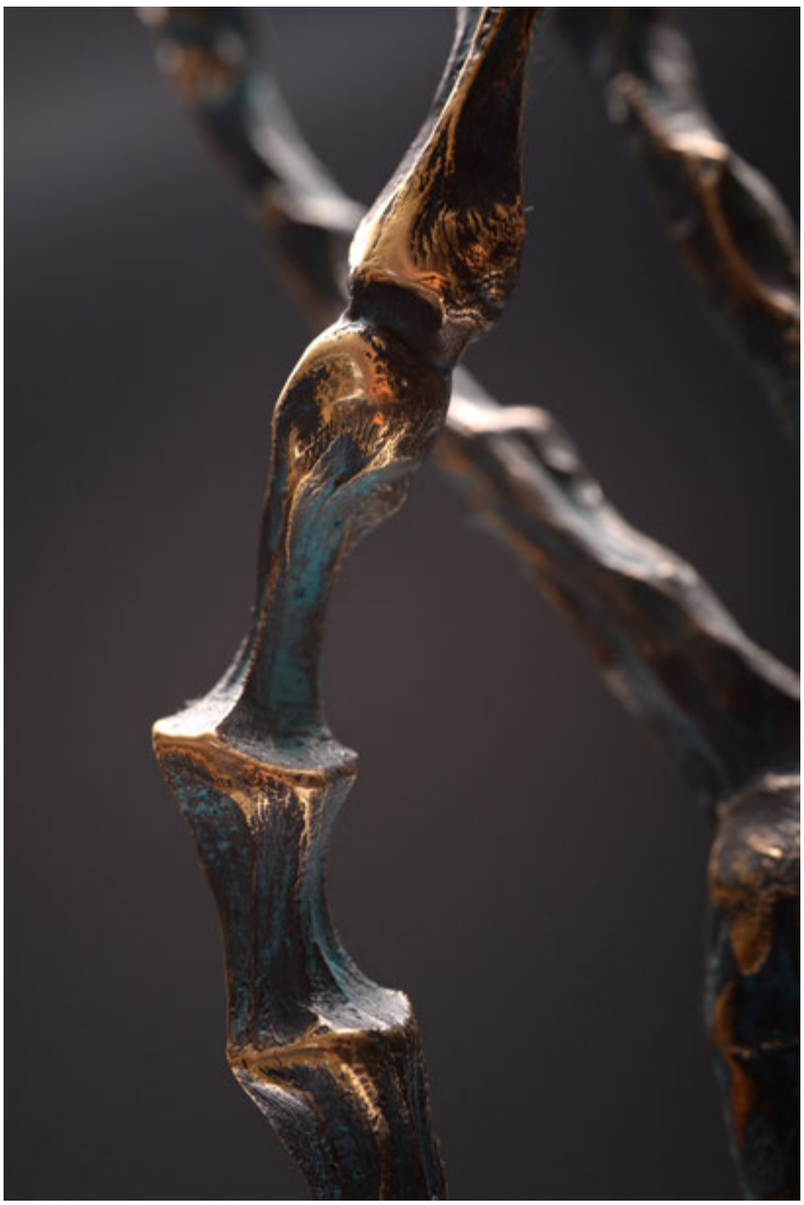

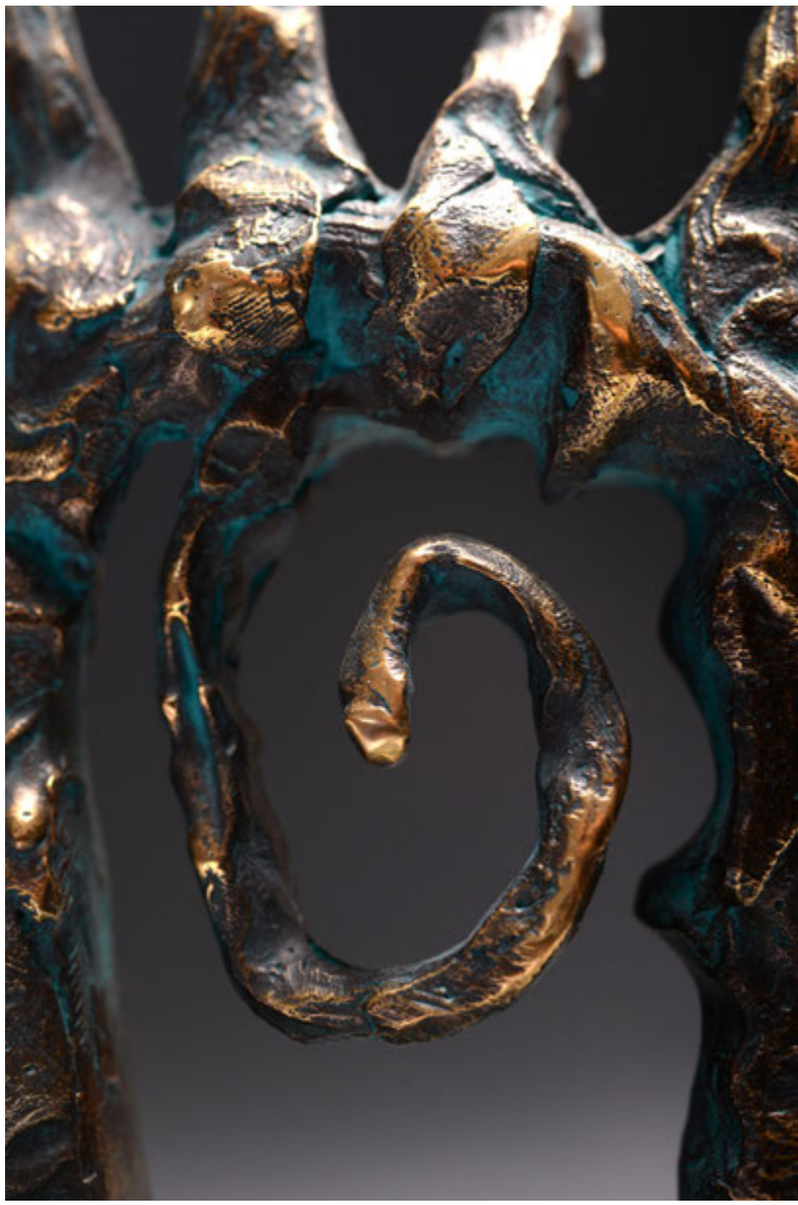

Mână II / bronz, marmură, 25 cm h, 33cm L, 2018

Mână III / bronz, marmură de Guatemala, 40 cm, 2018

Mână-binecuvântare
bronz, granit, 32 cm, 2018

Mână-împușcată
bronz, marmură, 38 cm, 2017

Mână-portativ / bronz, marmură, 43 cm, 2017

Cum să sculptezi stigmatul nevăzut al binecuvântării?

Atingerea imaterială, metamorfoza mîinii, dansul degetelor care desenează în neant, devin extensia gândului, mesaj încifrat, divin.

Sentimentul smereniei e presărat în majoritatea lucrărilor sculptorului, fie că acestea vorbesc despre urmele trecutului, rănile lui sau despre viața de dincolo, populată de îngeri, arhangheli, binecuvântari….

Există o libertate a tușei, forma se naște dintr-o frământare aproape ca un joc al mirării, al descoperirii.

Cristina Marian

Plecăciune / bronz, marmură de Moneasa, 68 cm, 2013

Privire / bronz, travertin, 26 cm, 2018

Sacrificiu / bronz, lemn de stejar, 15 cm h, 45 cm L, 2018

Străpungere / bronz, granit, 33 cm h, 38 cm L, 2018

Răstignire / bronz, marmură și compozit, 96 cm, 2025

Străpungere / bronz, marmură, 24 cm, 2025

Mână binecuvântând / bronz, marmură, 41 cm, 2025

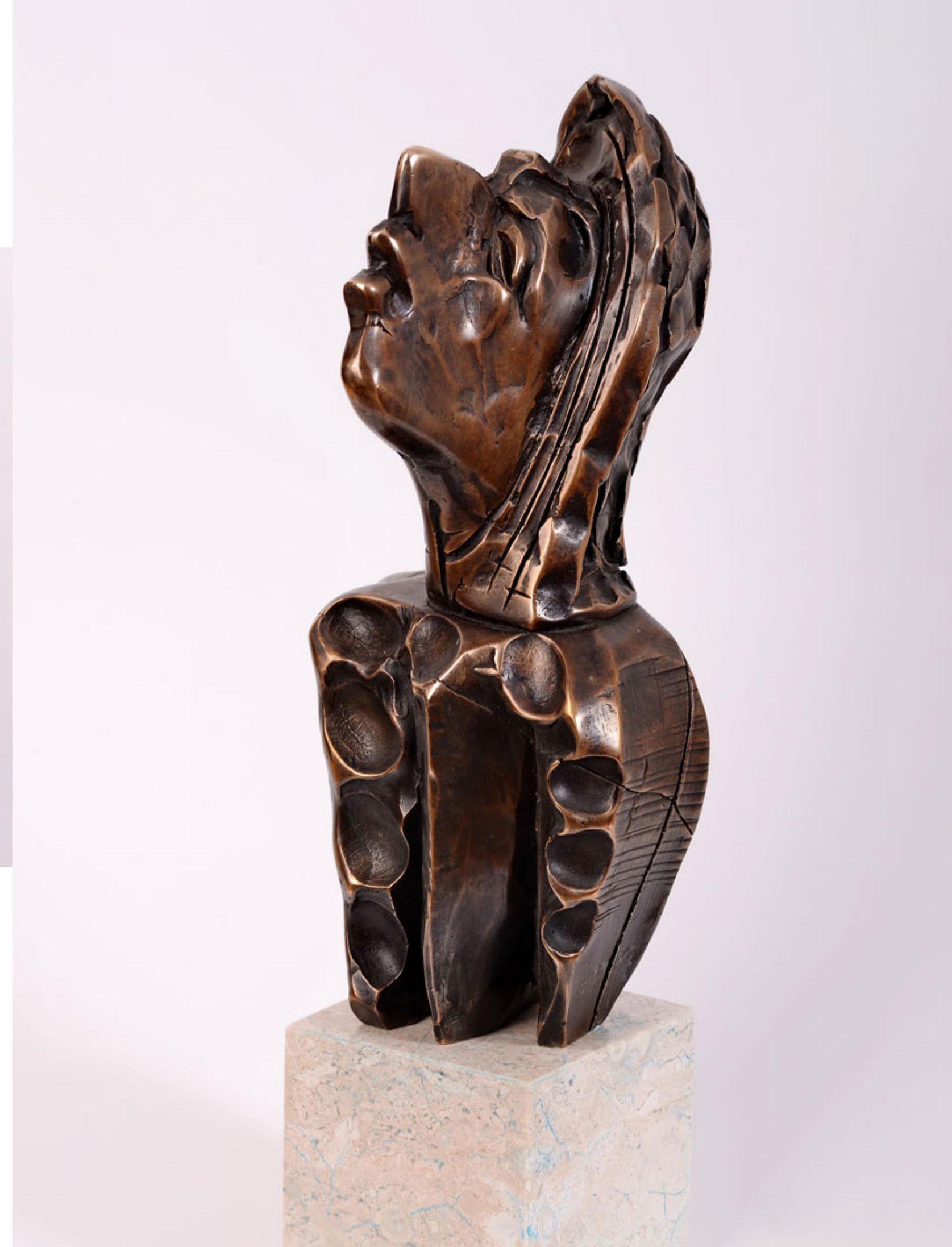

Mână
bronz, travertin, 34 cm, 2025

Autoportret I / bronz, marmură, 49 cm, 2022

Autoportret II / bronz, marmură de Guatemala, 54 cm, 2014

Zbor fără memorie / bronz, granit, lemn, 196 cm, 2023

Create architectural, prin plane aspre, figurile oferă o monumentalitate severă, impresionantă.

Printr-un gest arhetipal materia devine un arc în timp, întruchipând modele recognoscibile ca: profetul, artistul, femeia, mama.

O formă caută altă formă, o linie, cheamă o altă linie, ici, colo, întrerupte de amprente adânci care descriu, ca într-un dans de ritmuri lente, o stare de beatitudine, un loc al întâmplării senzoriale unde forma ia naștere, unde aluziv, se disting trăsături, se construiesc caractere umane .

Cristina Marian

Portret 1 / bronz, marmură de Guatemala, 32 cm, 2014

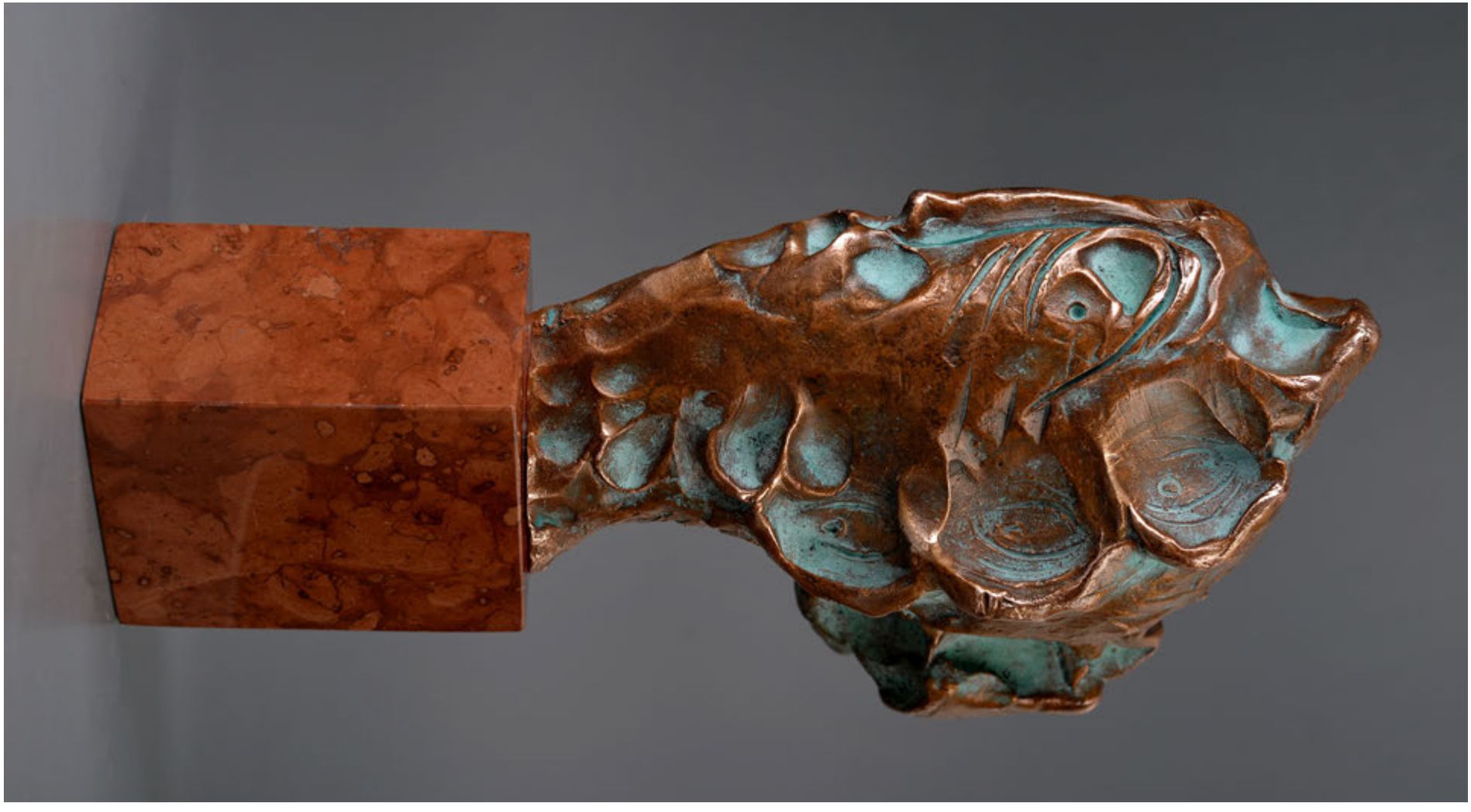

Portret 2 / bronz, marmură de Guatemala, 32 cm, 2014

Portret de femeie I / bronz, marmură, 30 cm, 2018

Visător / bronz, marmură, 31 cm, 2015

Triptic / bronz, marmură, 62 cm, 2012

Arc peste timp 1993-2019 / bronz, marmură de Moneasa, 45 cm, 2020

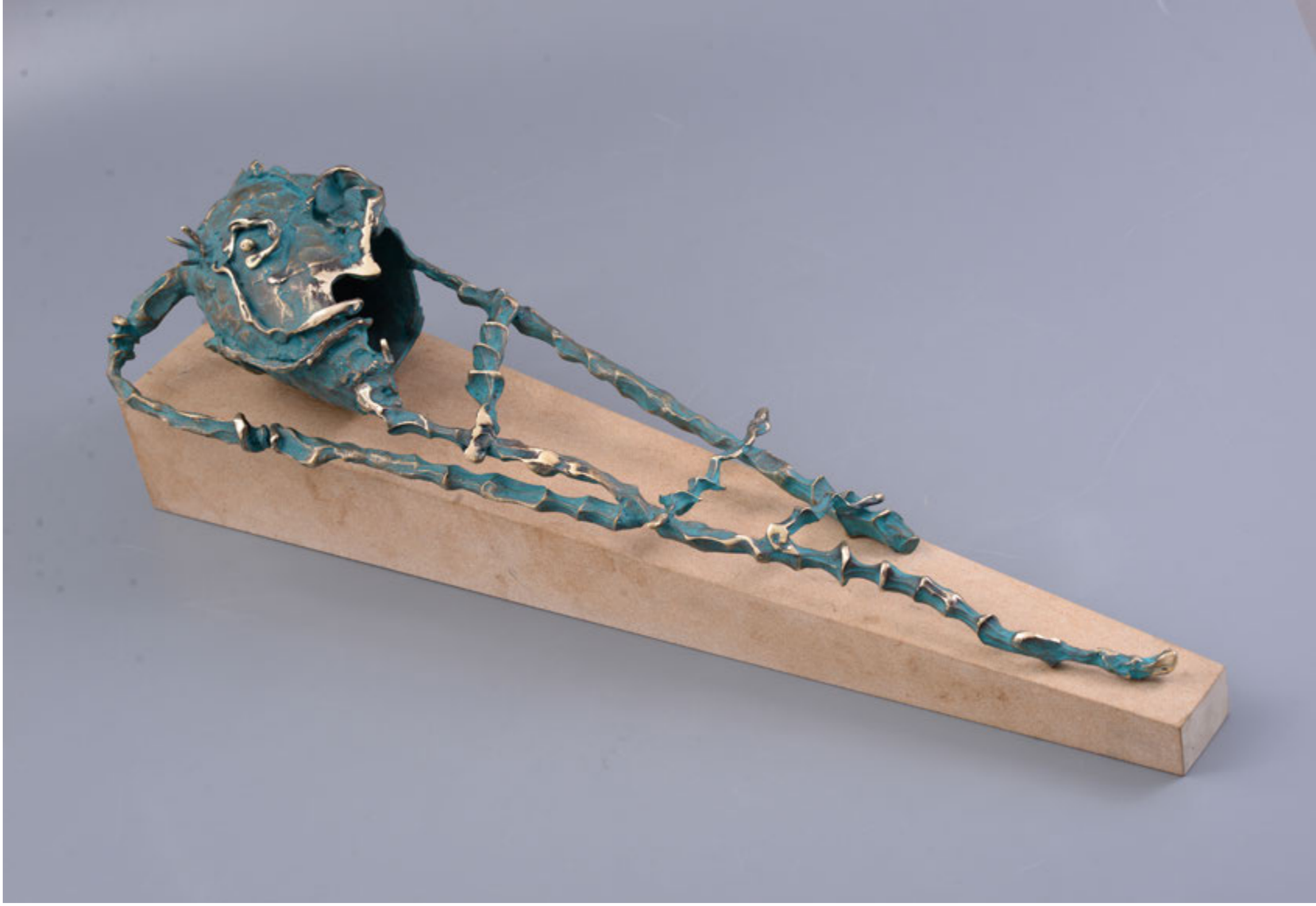

Portret duhovnicesc / bronz, granit, 21 cm, 2013

Portret scară / bronz, piatră de Vișteа, 76 cm, 2015

Portret / bronz, granit, 48 cm, 2021

Portret / bronz, marmură, 48.5 cm, 2022

Portret / bronz, marmură, 50 cm, 2022

Incizia, linia zgâriată aici nu e o descriere, nici o imitare a realității, ea sintetizează căutând esența, sensul relevat ca un rezultat al unor exerciții de privire care converg spre semnificația simbolului desenat (ochi, cruce, spirală, cerc,etc). Ea provoacă la analiza vizuală, la filtrarea emoției, decantând esențialul de accidentalul episodic. Fiecare gest încastrat, fiecare scriere magică, face din materia sculpturală ceva viu, prețios și în același timp misterios, în parte nedeslusit.

Exigența privirii e completată de jocul inteligent al liniilor de contur îmbinate cu incizii grafice, simbolice, prin care forma îmbogățită prin sens devine o contemplare subordonată frumuseții.

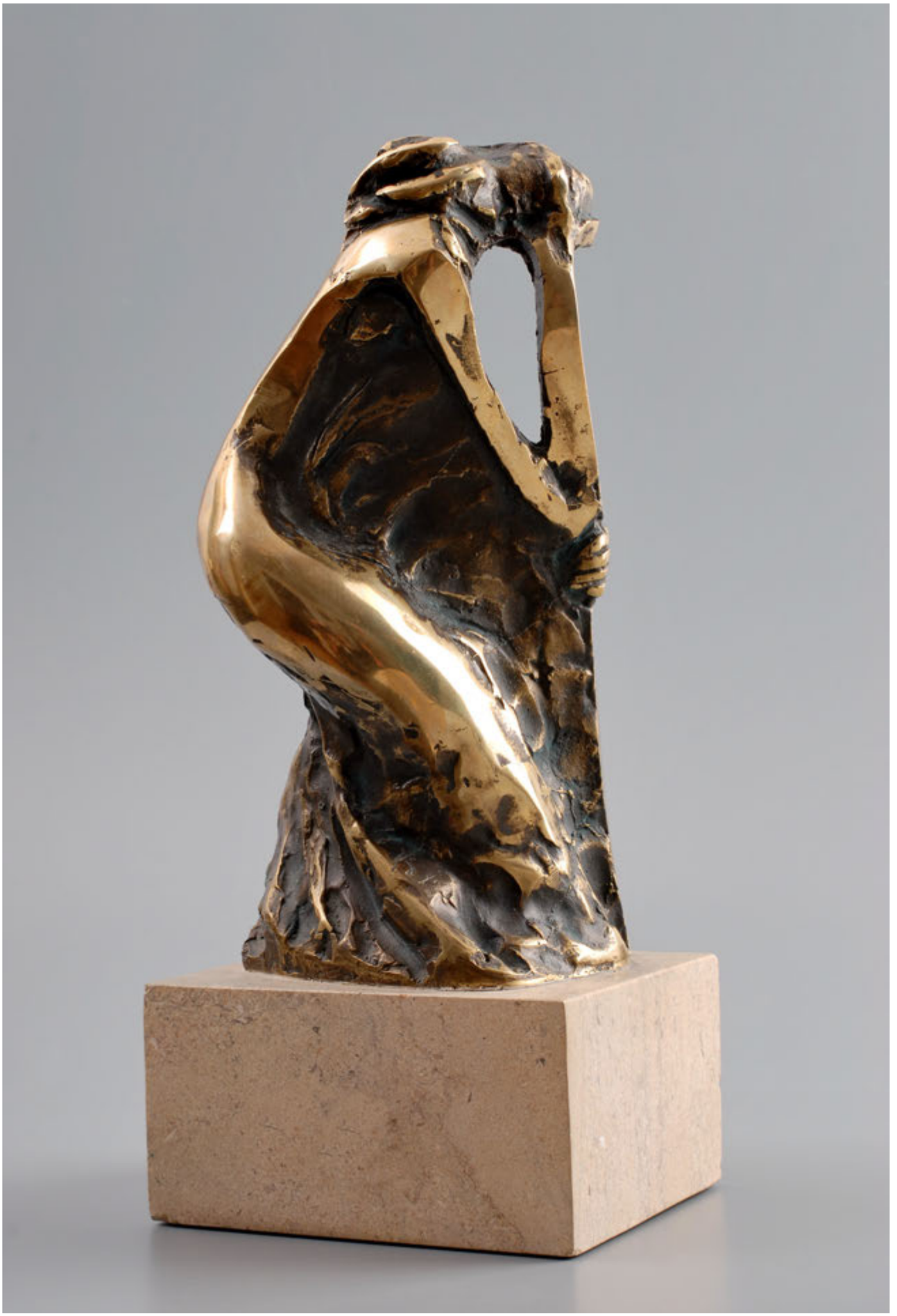
Cristina Marian

Priviri / bronz, marmură, 43 cm, 2017

Priviri
bronz, granit, 48 cm, 2021

Prooroc 1 / bronz, piatră de Vișteа, 45 cm, 1997

Tăcerea enigmatică, monumentalitatea atitudinii, totul se împletește delirant în sugestia formelor care rămân impregnate mental asemenea unor idei deja schițate precis, undeva în spatele retinei.

Cristina Marian

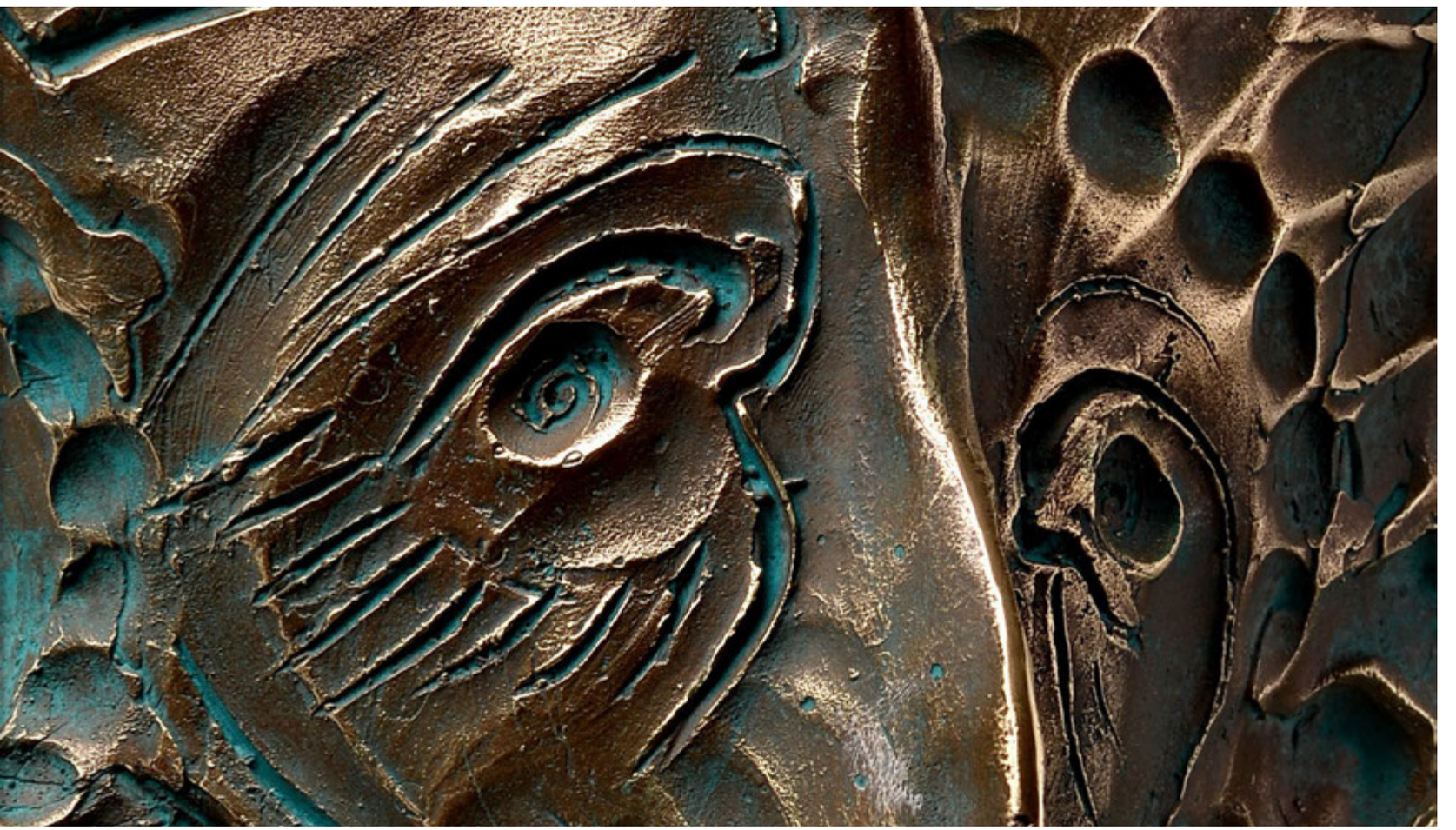
Prooroc 2 / bronz, marmură, 43 cm, 2009

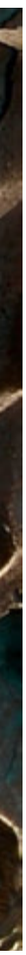

Zbor / bronz, granit, 48 cm, 2018

Prooroc 4 / bronz, 49 cm, 2009

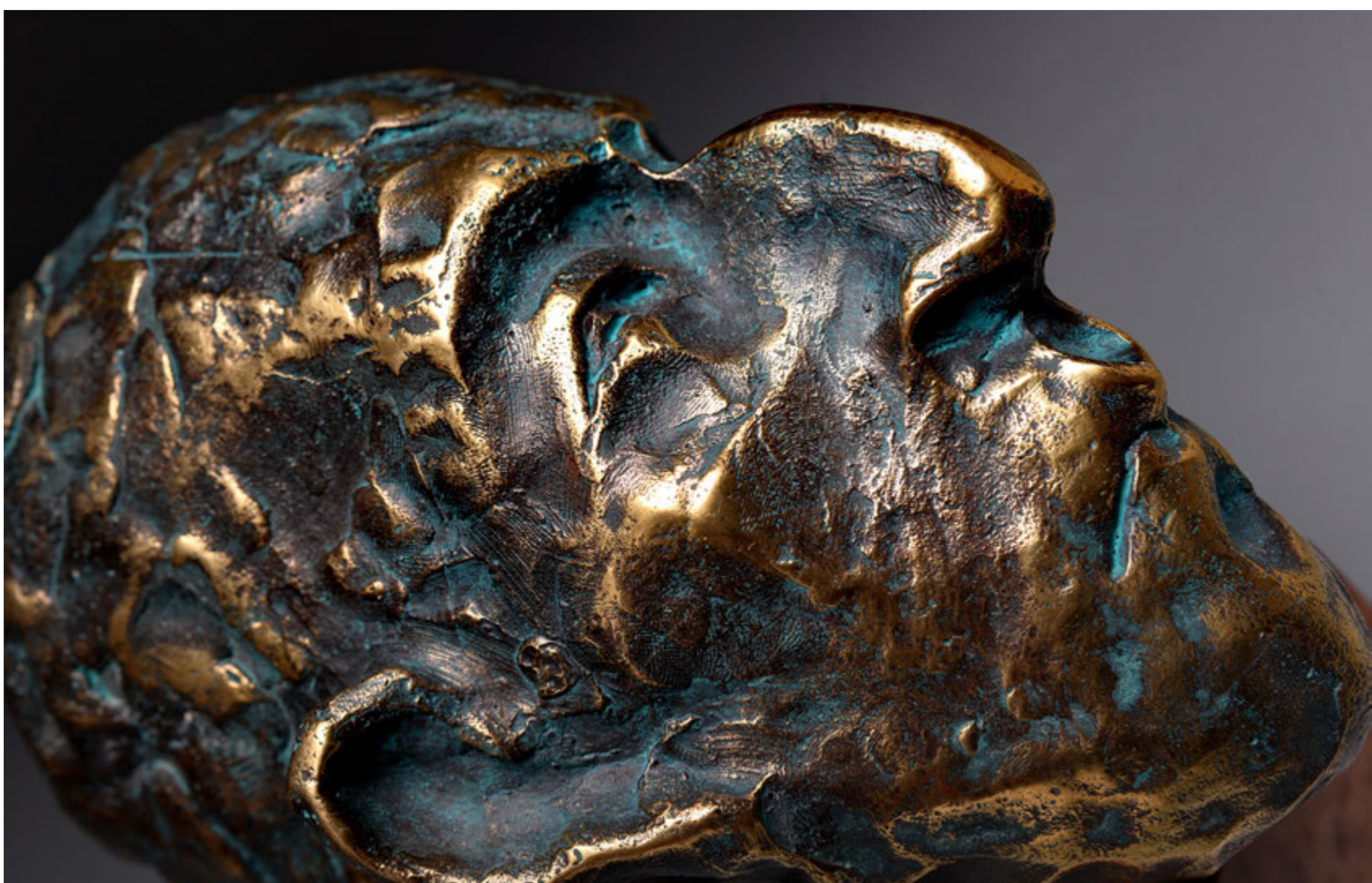

Rugăciune / bronz, marmură, 21 cm, 2018

Ieri / bronz, lemn, granit, 58 cm, 2021

Nud 1 / bronz, marmură de Moneasa,46 cm, 1997

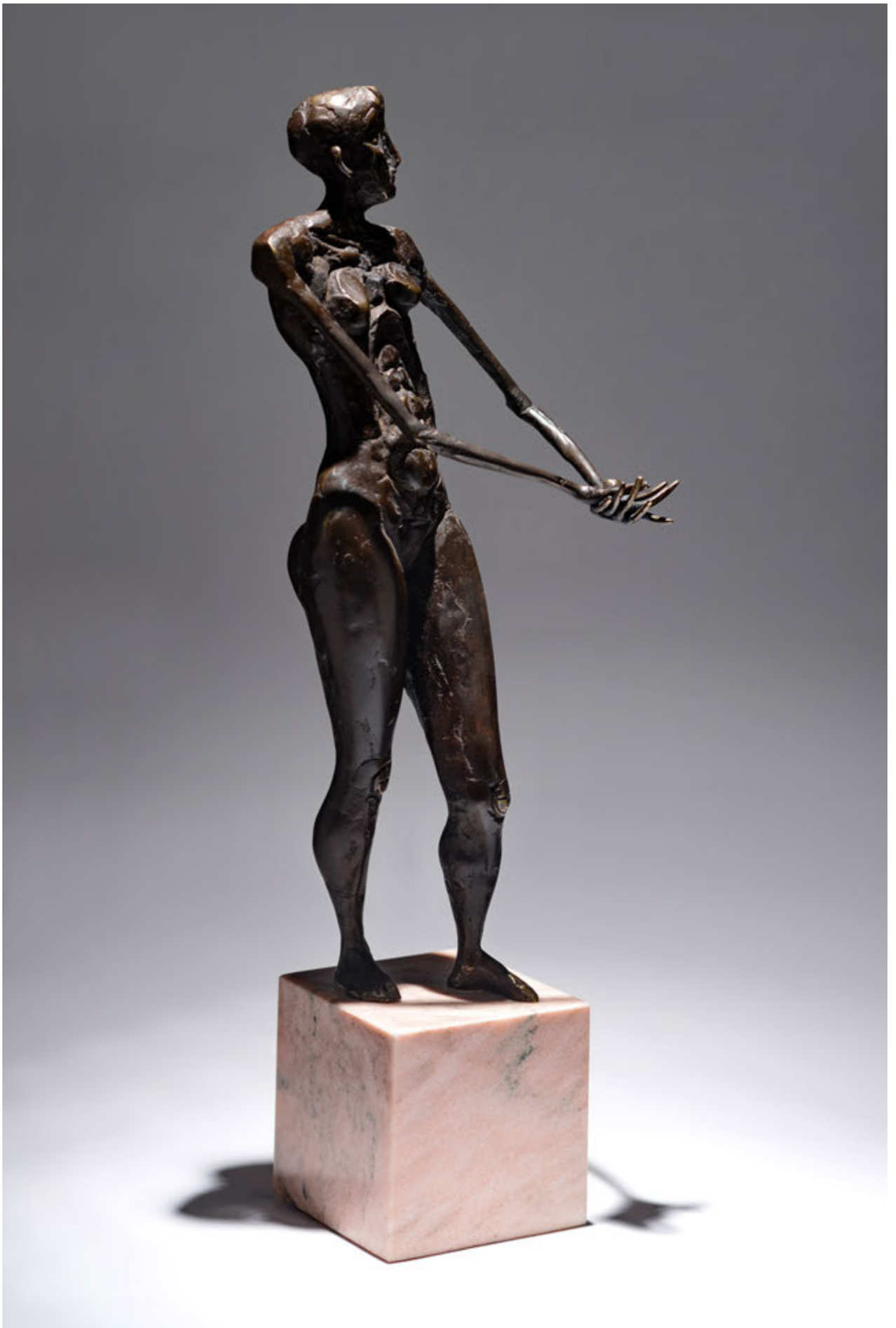
Nud 2 / bronz, piatră, 49 cm, 1998

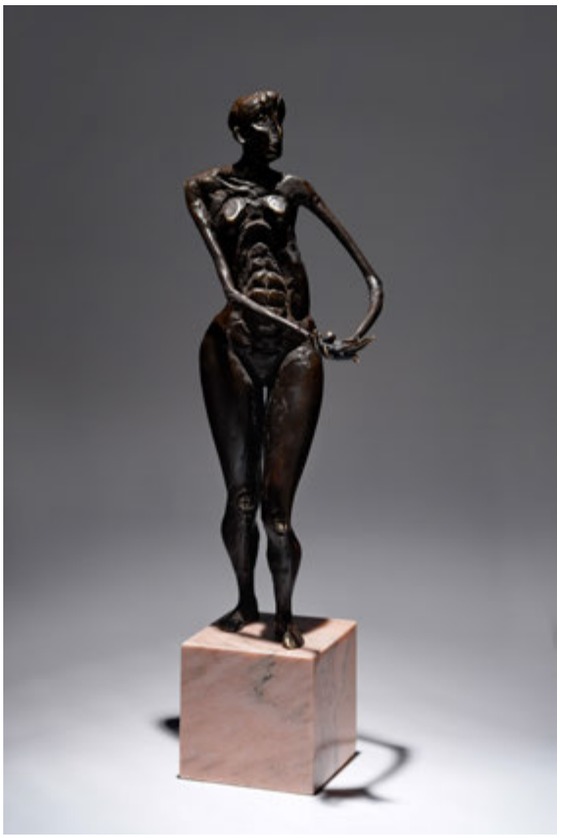
Rege / marmură, bronz, granit, 47 cm, 2019

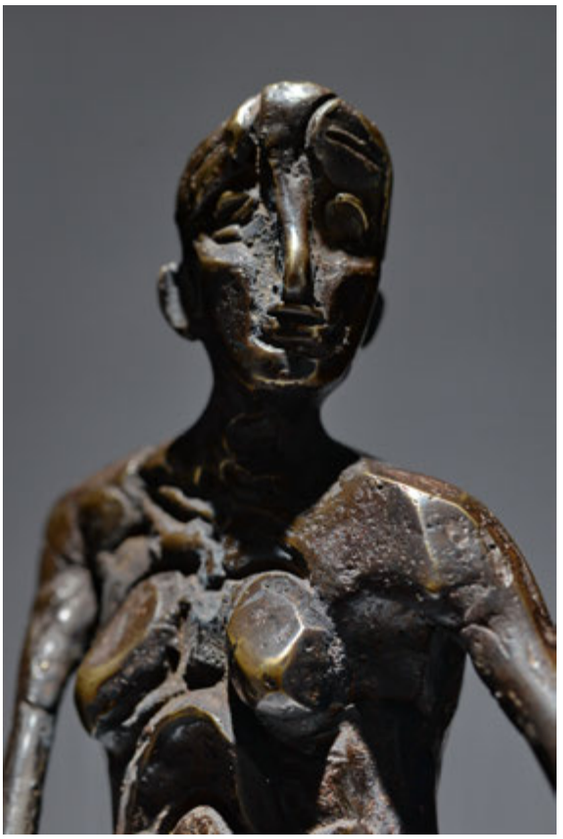

Regină / marmură, bronz, granit, 47 cm, 2019

Eva / bronz, marmură de Rușchița, 49 cm, 2020

Adam şi Eva / bronz, granit, 39 cm, 2000

Eva-tors / bronz, travertin, 30 cm, 2000

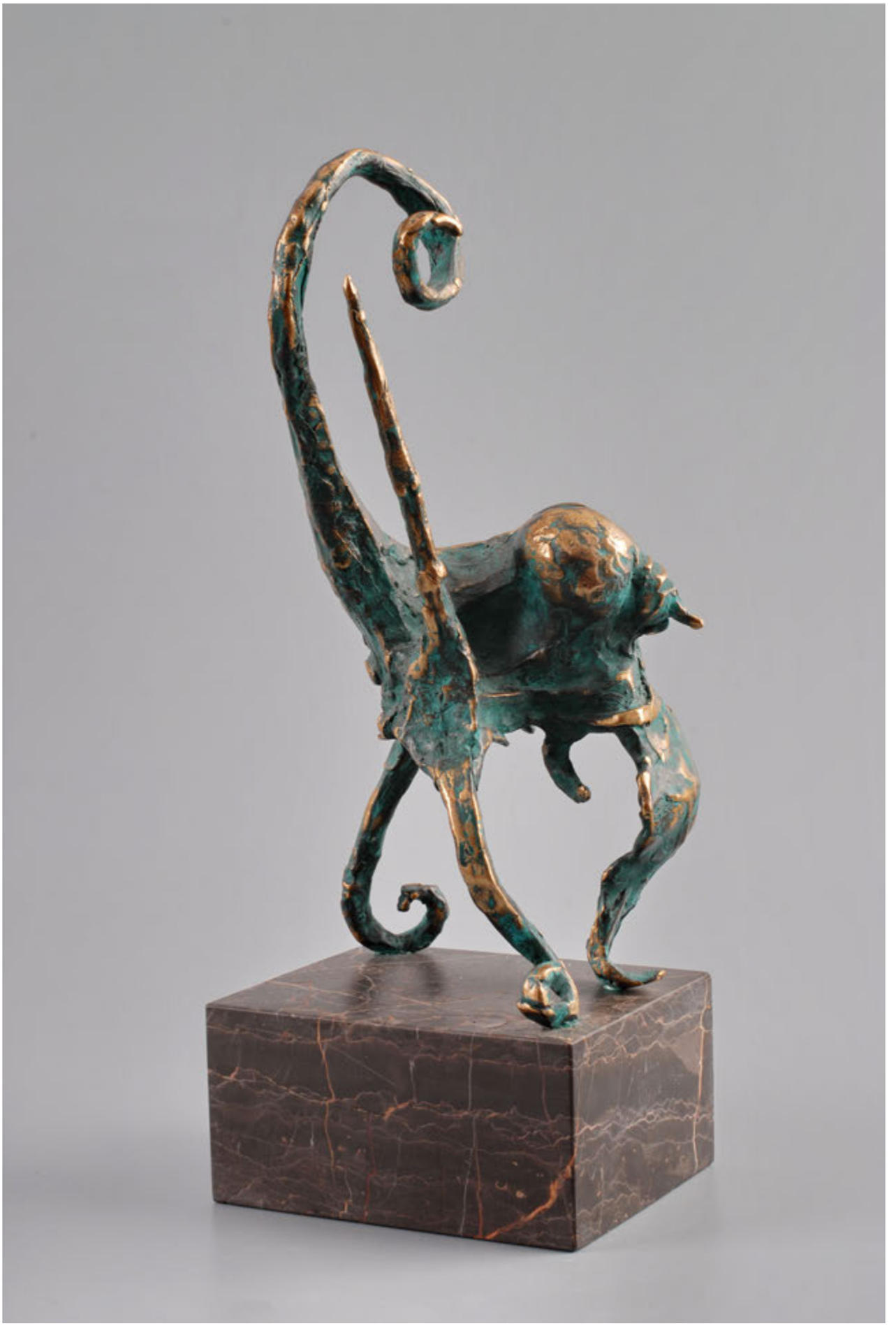

Capricorn I / bronz, piatră de Vișteа, 47 cm, 2002

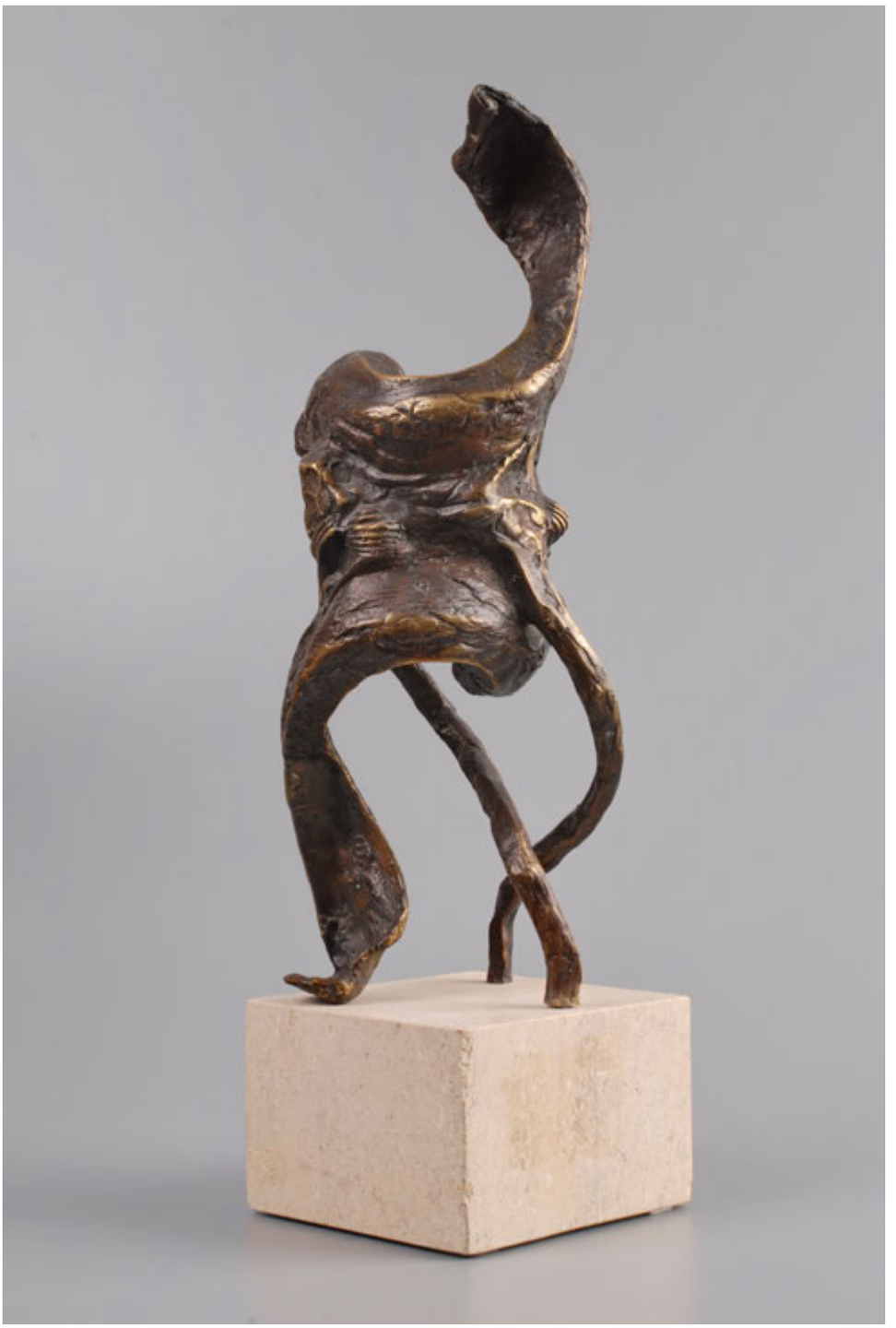
Capricorn II / bronz, marmură, 62 cm, 2015

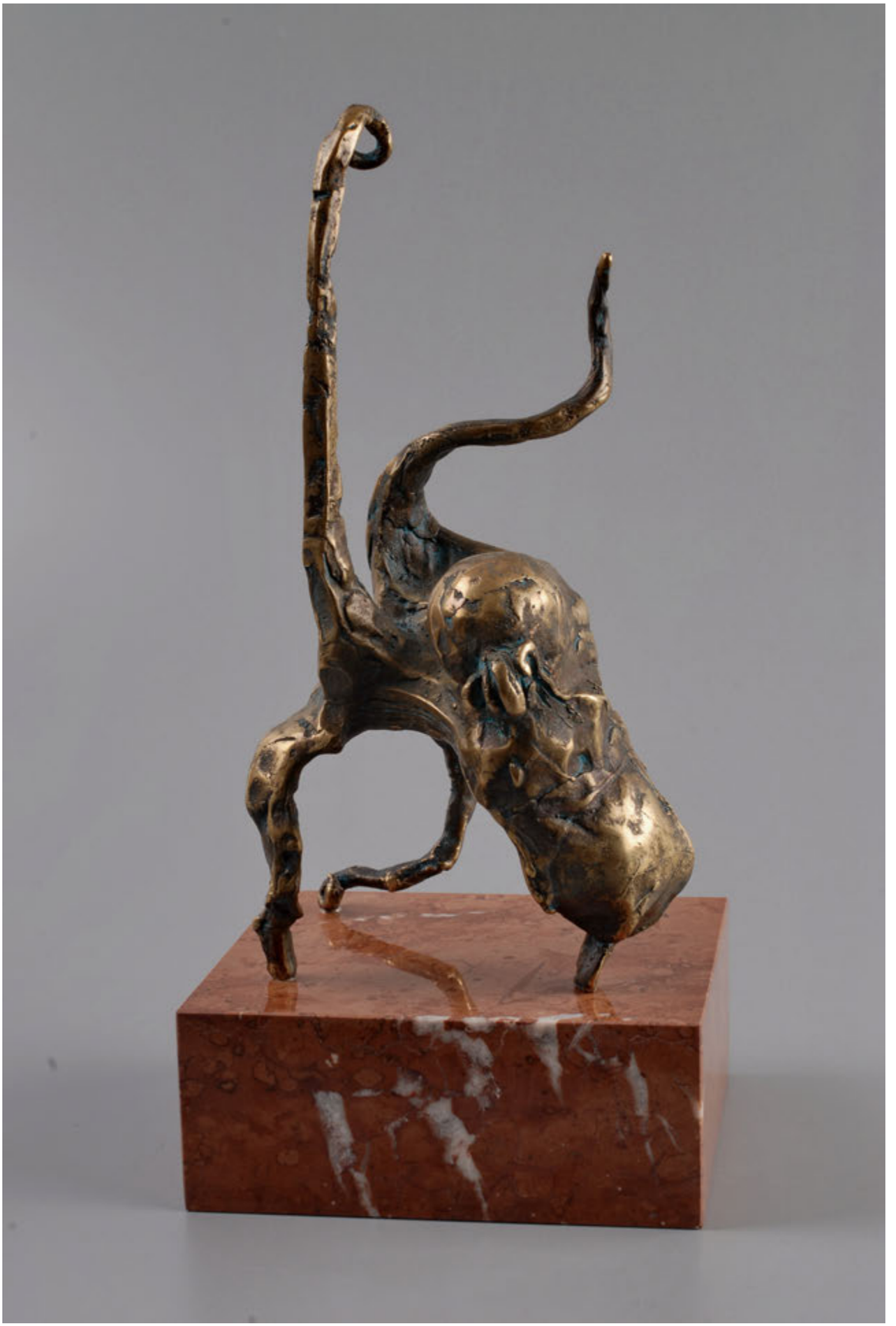

Capricorn III / bronz, marmură, 44 cm, 2009

Capricorn IV / bronz, piatră de Vișteа, 52 cm, 2003

Capricorn V / bronz, marmură, 44 cm, 2004

Amprentă / bronz, granit, 88 cm, 2021

1907
bronz, alamă, granit, lemn
188 cm
2019

Oglinda orizontală pe care e așezată această lucrare despre libertate și sacrificiu nu are doar rol de multiplicare și prelungire a imaginii, fiecare verticală e un principiu, un drept, e un strigăt, o urmă, o reamintire a sacrificiului, o lecție care nu trebuie uitată.

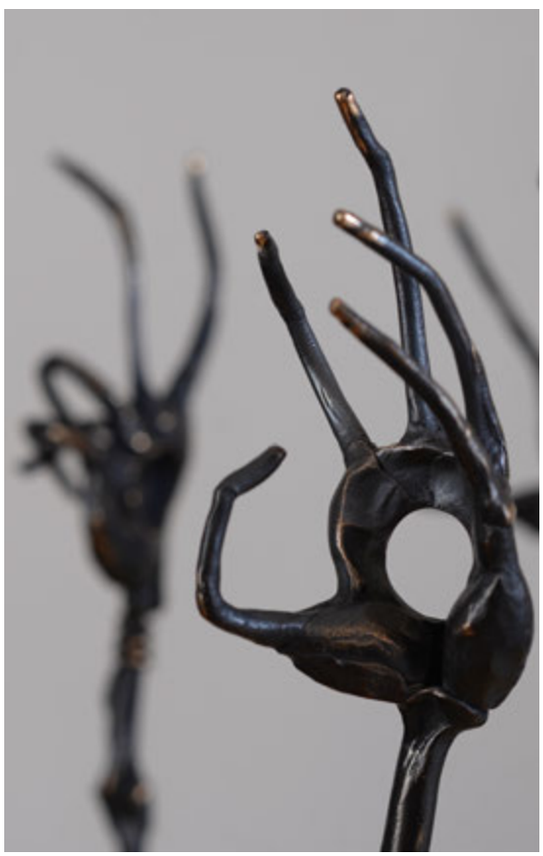
Cristina Marian

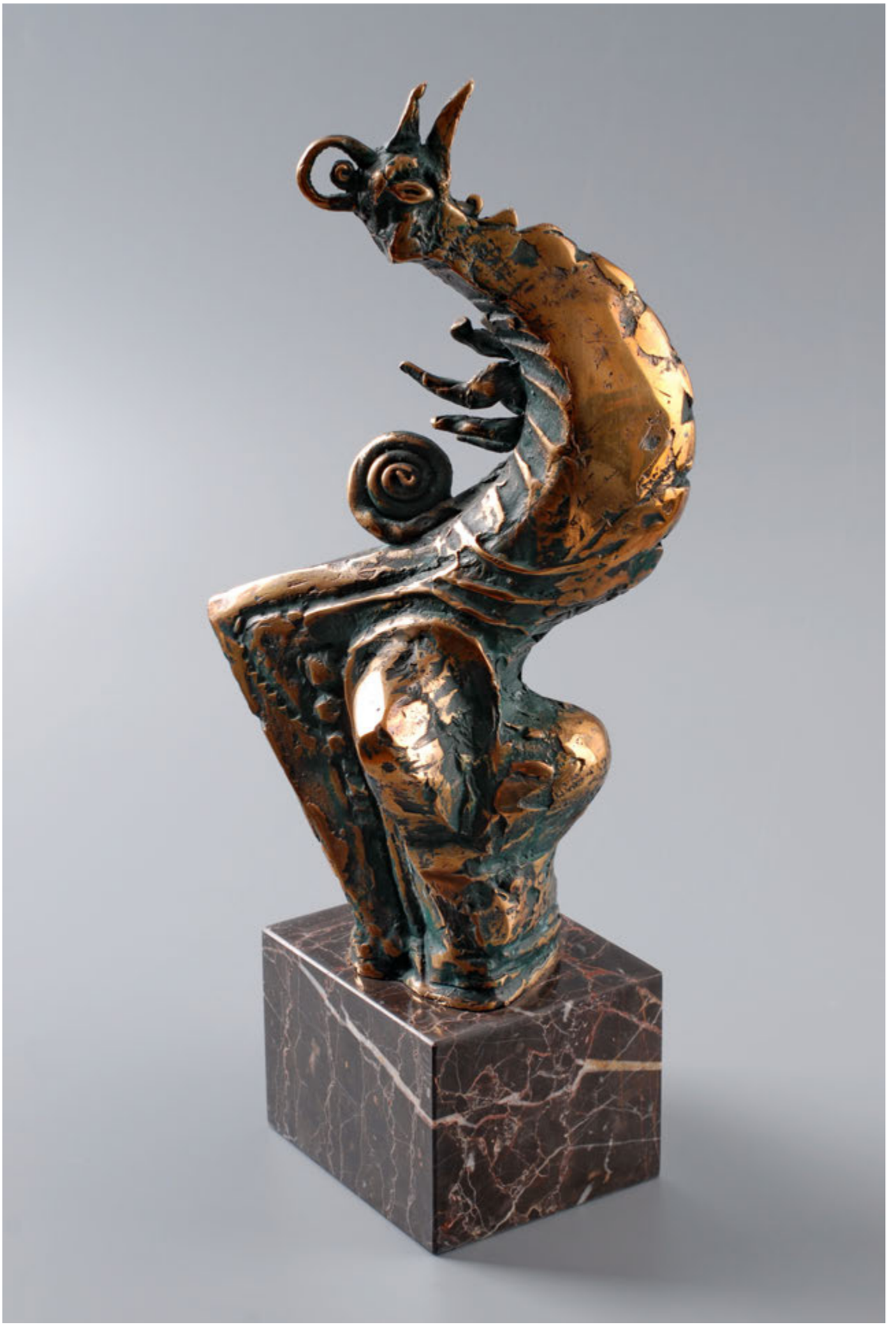
1989
bronz, alamă, granit, lemn
169 cm
2019

Baldachin / bronz, piatră de Vișteа, 50 cm, 2003

Căpcăun / bronz, marmură, 49 cm, 2009

Clepsidră / bronz, marmură, 50 cm, 2019

Cometă / bronz, marmură, 67 cm, 2017

Construcție 2 / bronz, marmură de Guatemala, 46 cm, 2014

Crochiu / bronz, marmură de Guatemala, 39 cm, 2015

Dans macabru I / bronz, marmură, 32 cm, 1998

Dans macabru II / bronz, marmură, 33 cm, 1998

Dans macabru III / bronz, marmură, 33 cm, 1998

Dans / aluminiu, marmură, 44 cm, 1998

Explozie solară 1 / bronz, piatră, 36 cm, 2003

Explozie solară 2 / bronz, piatră, 37 cm, 2003

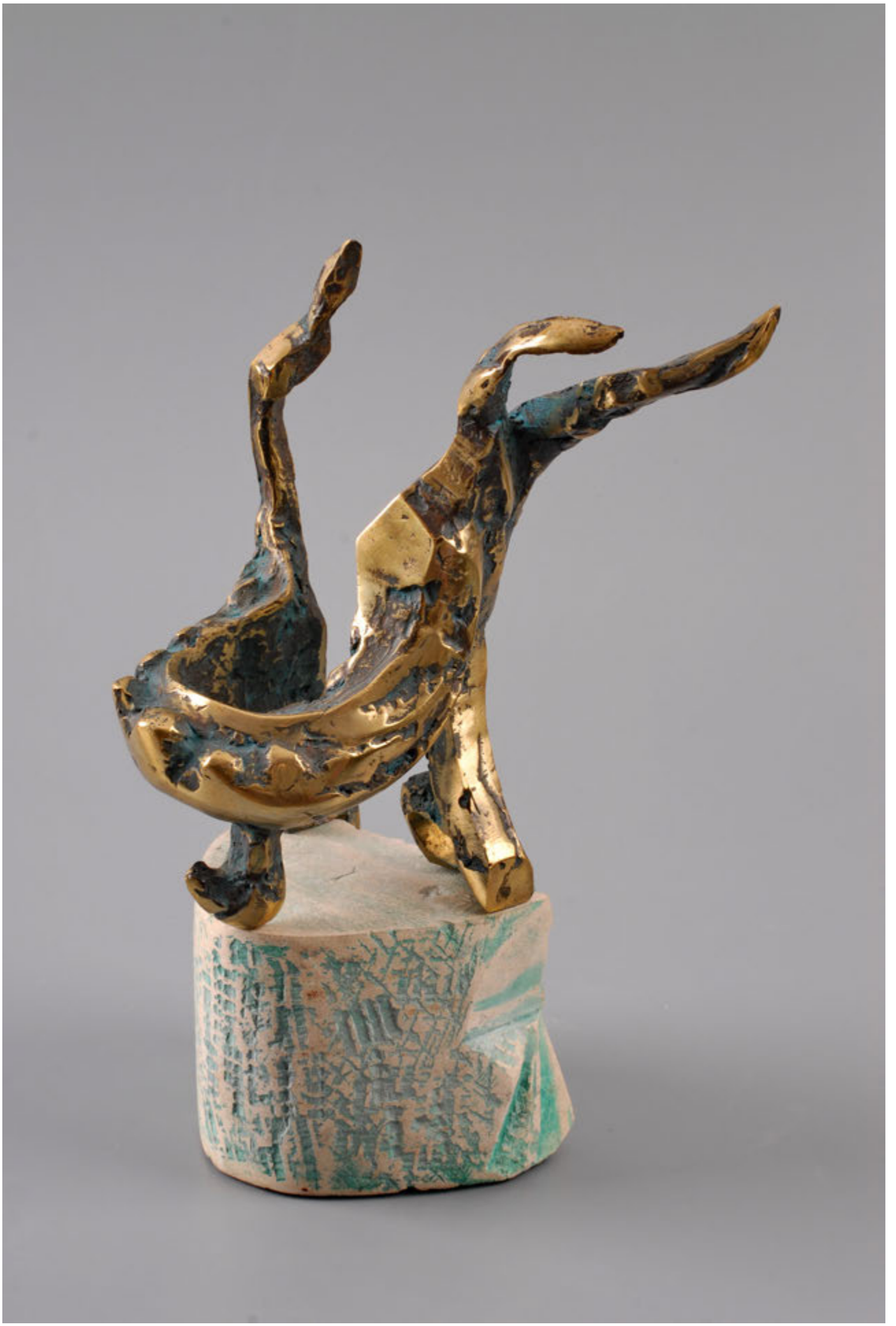

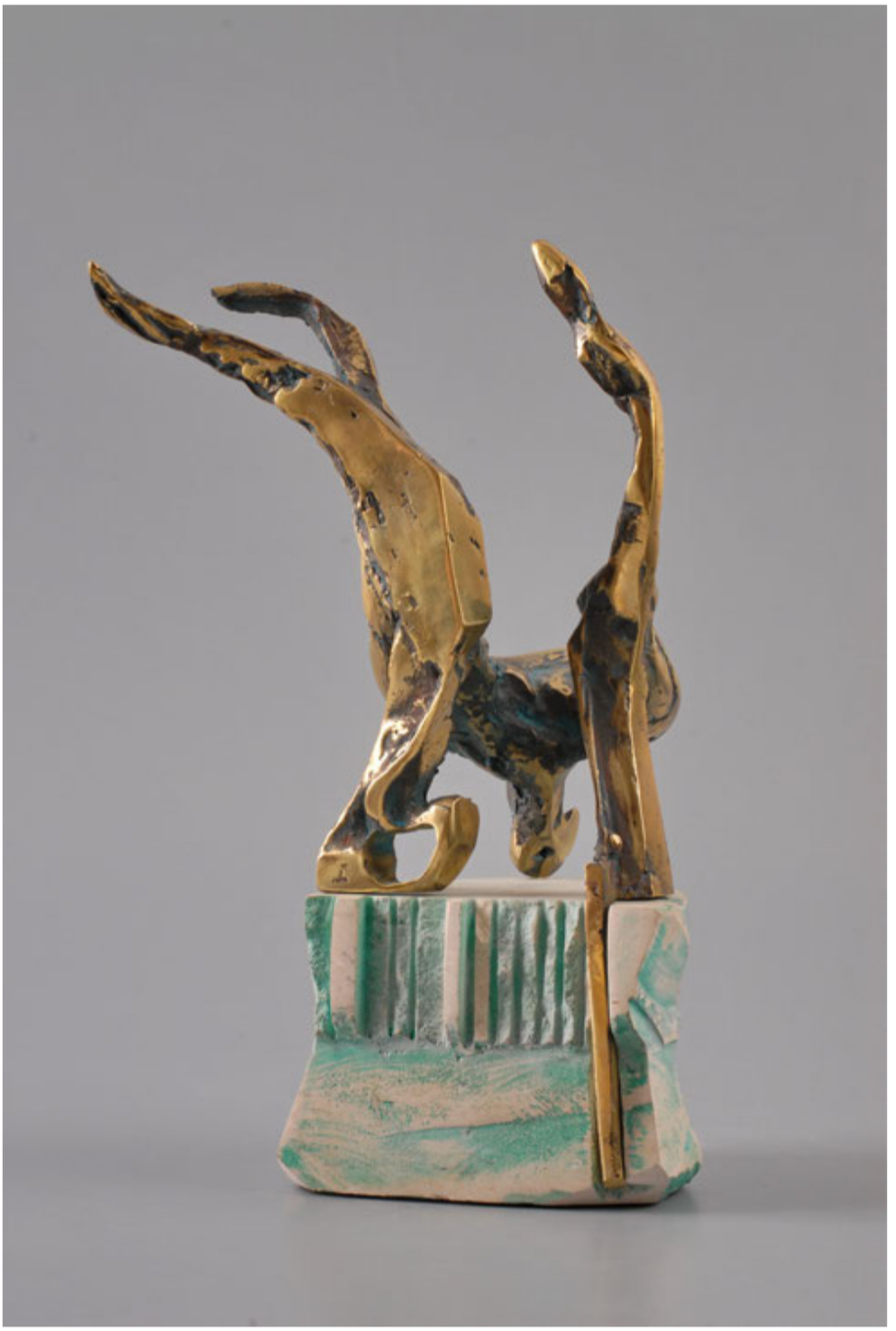
Explozie solară 3 / bronz, piatră, 35 cm, 2003

Explozie solară 5 / bronz, marmură, 43 cm, 2010

Fără titlu / bronz, piatră de Vișlea, 34 cm, 1997

Faraon / bronz, marmură, 32cm, 1998

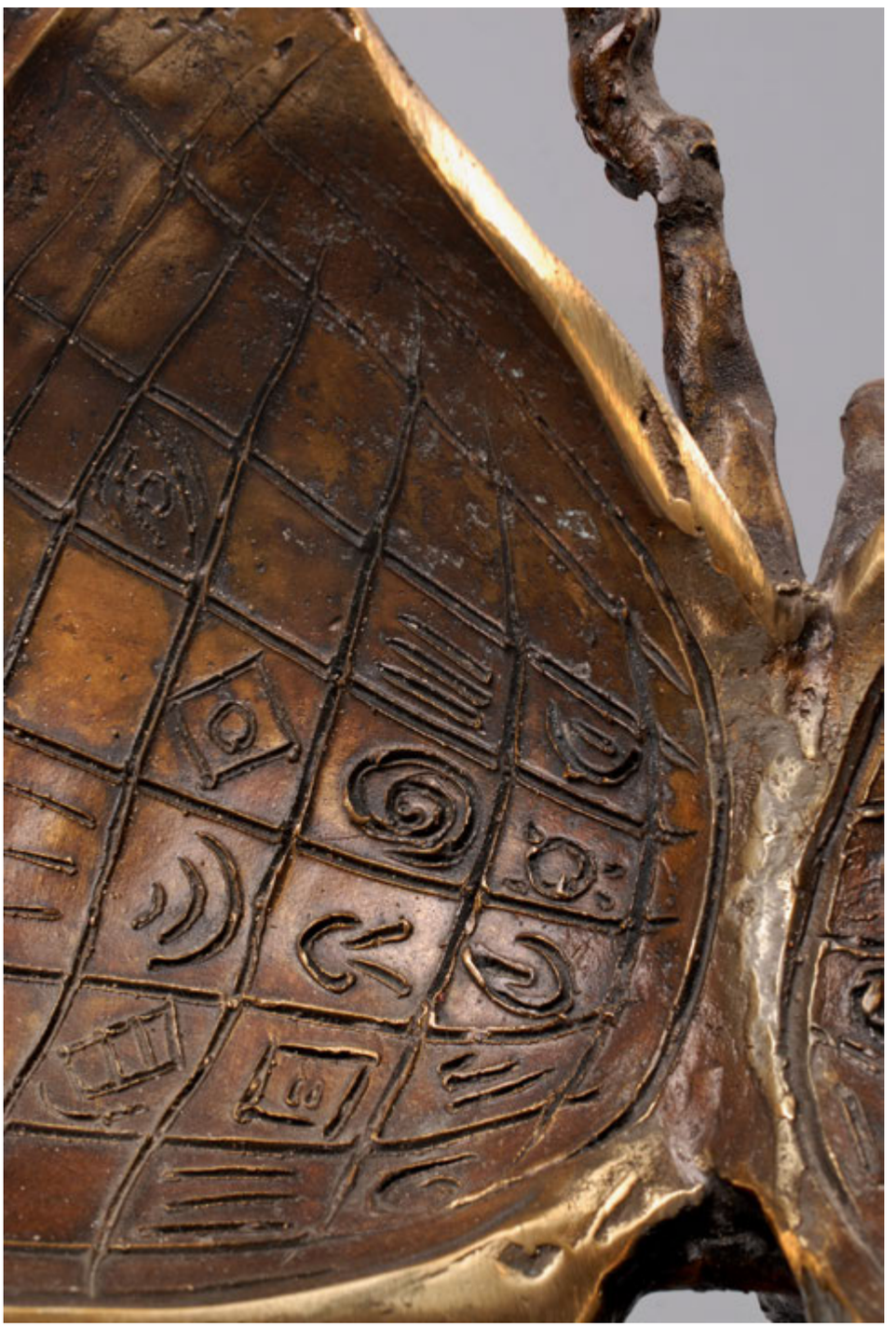
Figurină / bronz, marmură, 26 cm, 1997

Floare / bronz, marmură, 57 cm, 2015

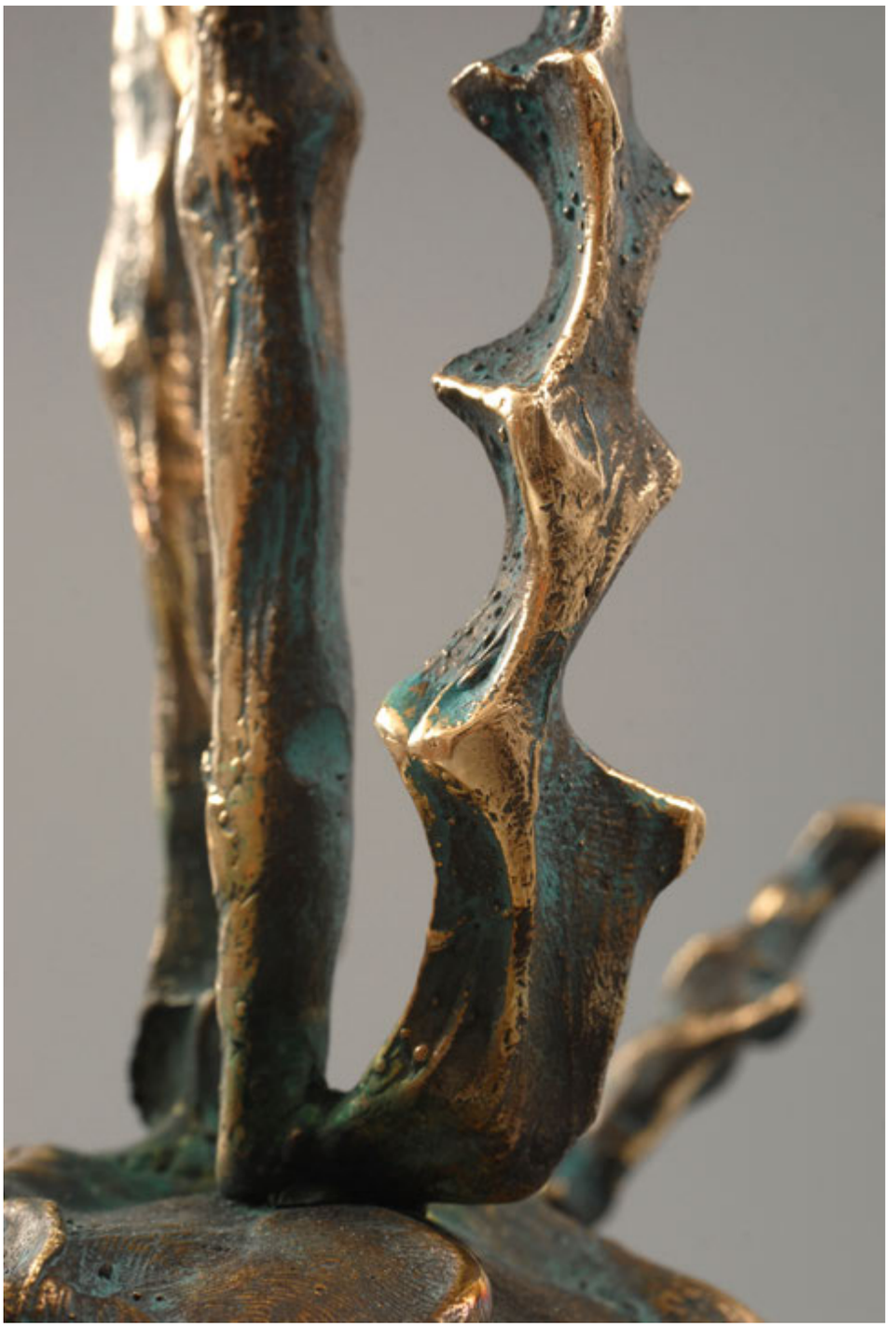
Fluture / bronz, marmură, 47 cm, 2003

Goangă / bronz, granit, 31 cm, 2015

Golgota / bronz, trovanți, 55 cm, 2013

Himeră / bronz, marmură, 26 cm, 2012

Iona I / bronz, travertin, trovant, 21 cm h, 45 cm L, 2018

Este o coborâre în sinele profund acest Iona, o coborâre pe un tărâm unde nu există compromisuri.

Cristina Marian

Iona II / bronz, granit, 32 cm, 2018

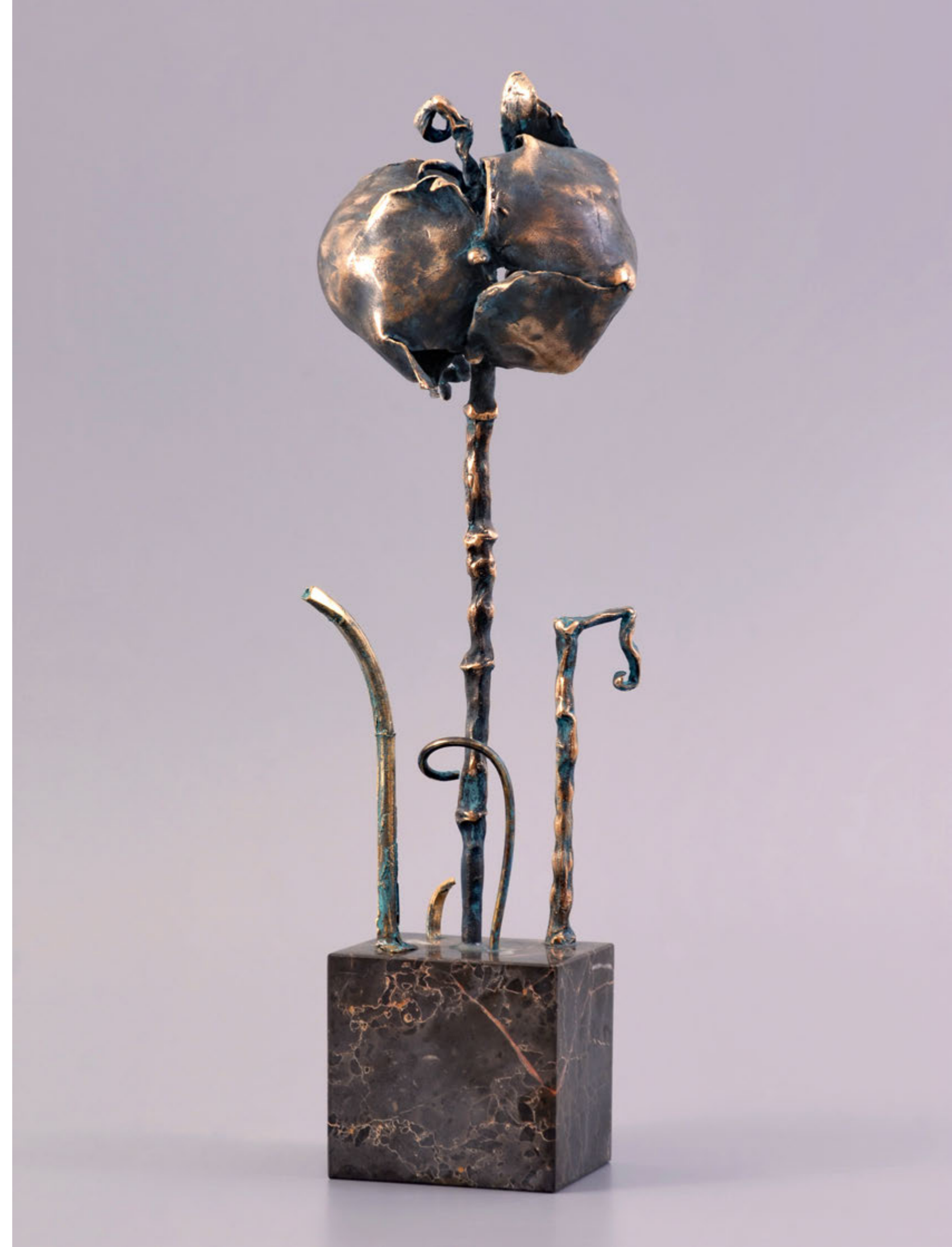

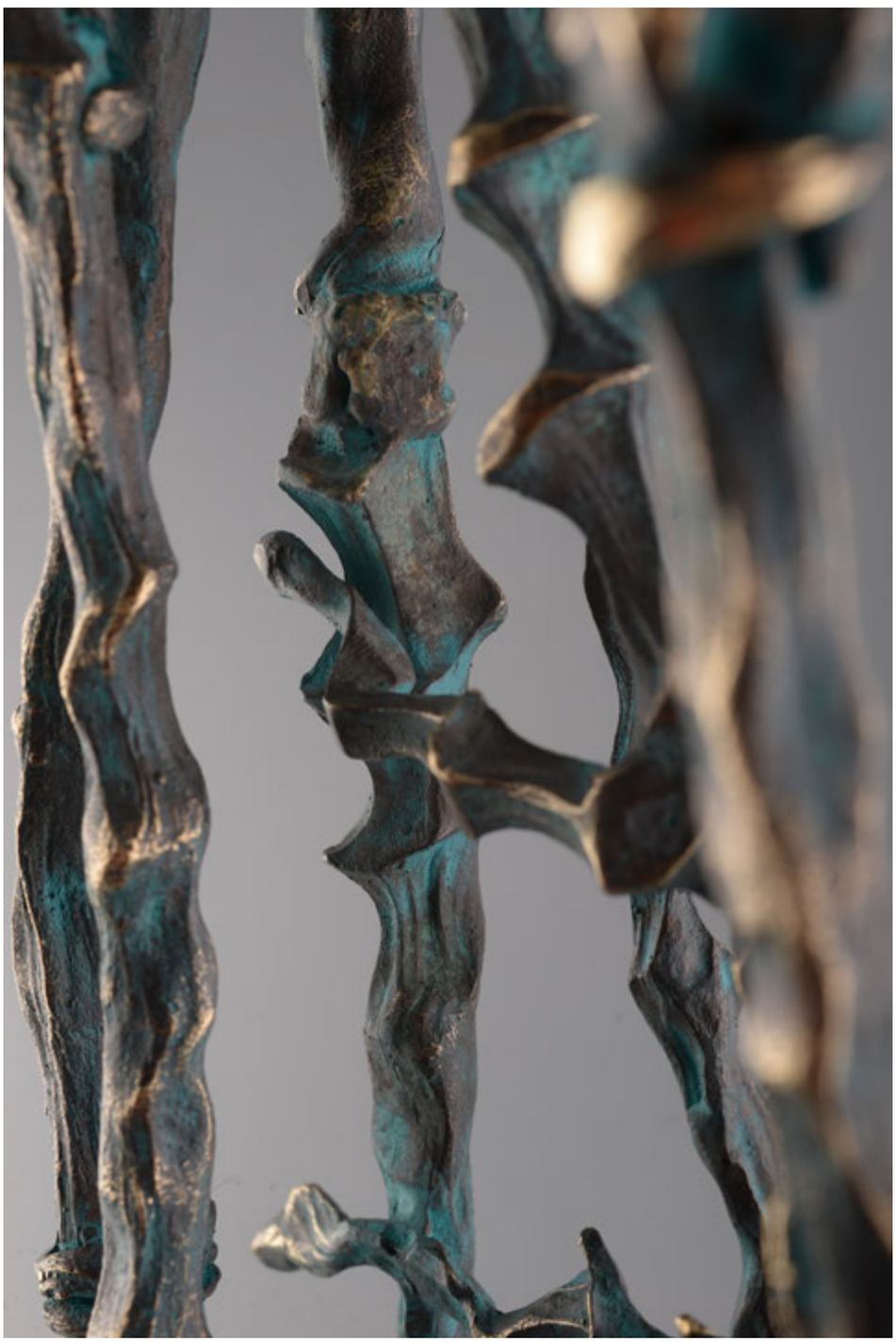
Naufragiu / bronz, marmură de Guatemala, 23 cm h, 50 cm L, 2018

În amintirea războiului pierdut / bronz, marmură, 61 cm, 2012

Înălţare / bronz, marmură, 91 cm, 2016

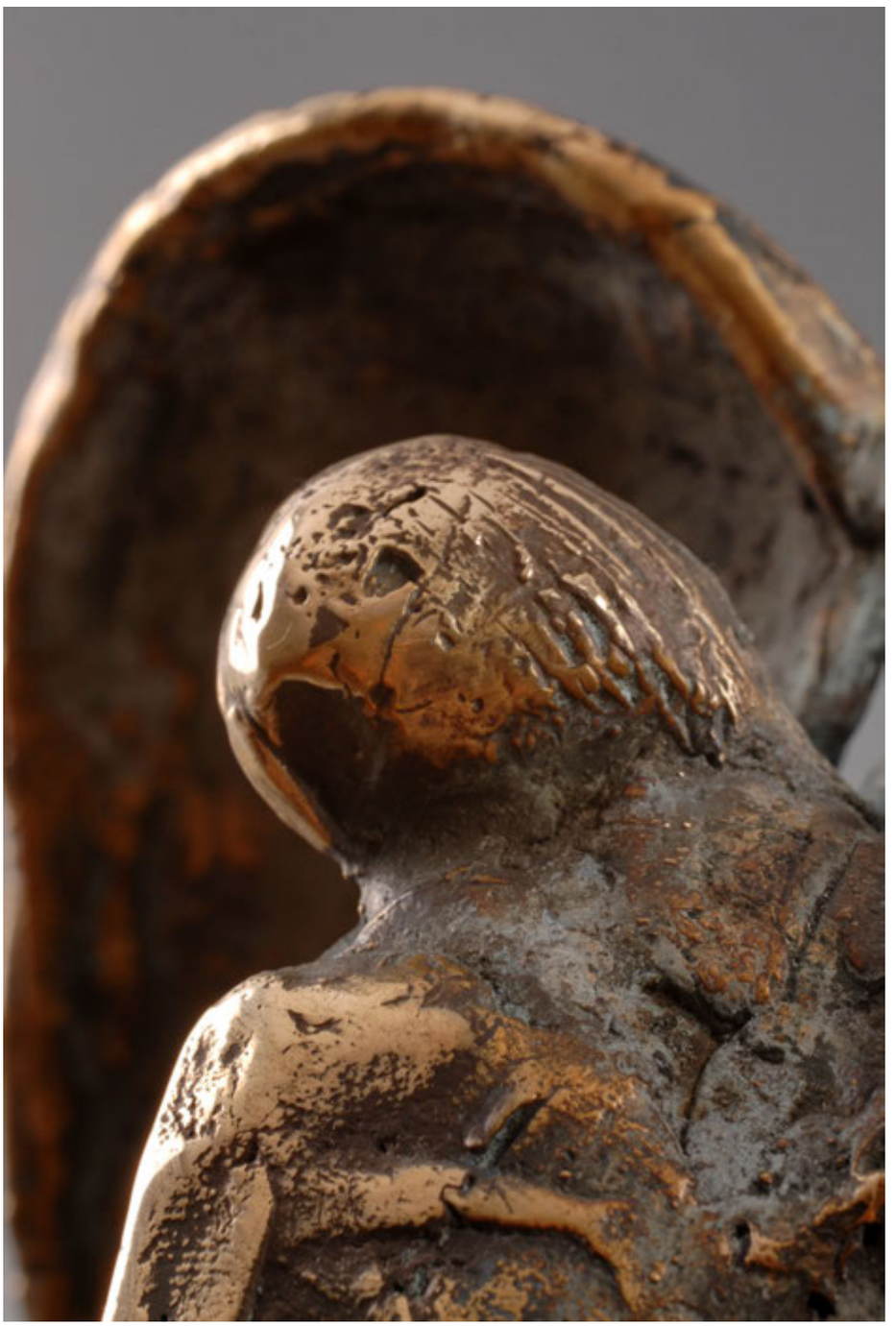

Închinare / bronz, marmură, 73 cm, 2017

Înger / bronz, piatră de Vișlea, 59 cm, 2007

Jug / bronz, piatră de Vișstea, 48 cm, 1999

Luptă / bronz, travertin, 52 cm, 2018

Mască / bronz, marmură de Guatemala, 44 cm, 2014

Melc / bronz, marmură, 38 cm, 2012

Apariția amprentelor digitale în sculptura lui Liviu Bumbu în mod recurent nu se rezumă la un simplu ornament, ele participă la construirea formei, la un "tot" organic, la ivirea emoției.

Prin forța, energia gestului impregnat de către sculptor, amprenta ca urmă devine o provocăre întinsă eternității, apare unică și inseparabilă de materia ce poartă iluzia propriului ei moment.

Cristina Marian

Mirare / bronz, marmură, 32 cm, 2018

Moise primind tablele legii / bronz, marmură de Moneasa, 27 cm, 2023

Ochii din piatră / bronz și piatră, marmură de Moneasa, 38 cm, 2018

Ochii mării
bronz, granit, 68 cm, 2019

Oglindire / bronz, marmură, 36 cm, 2004

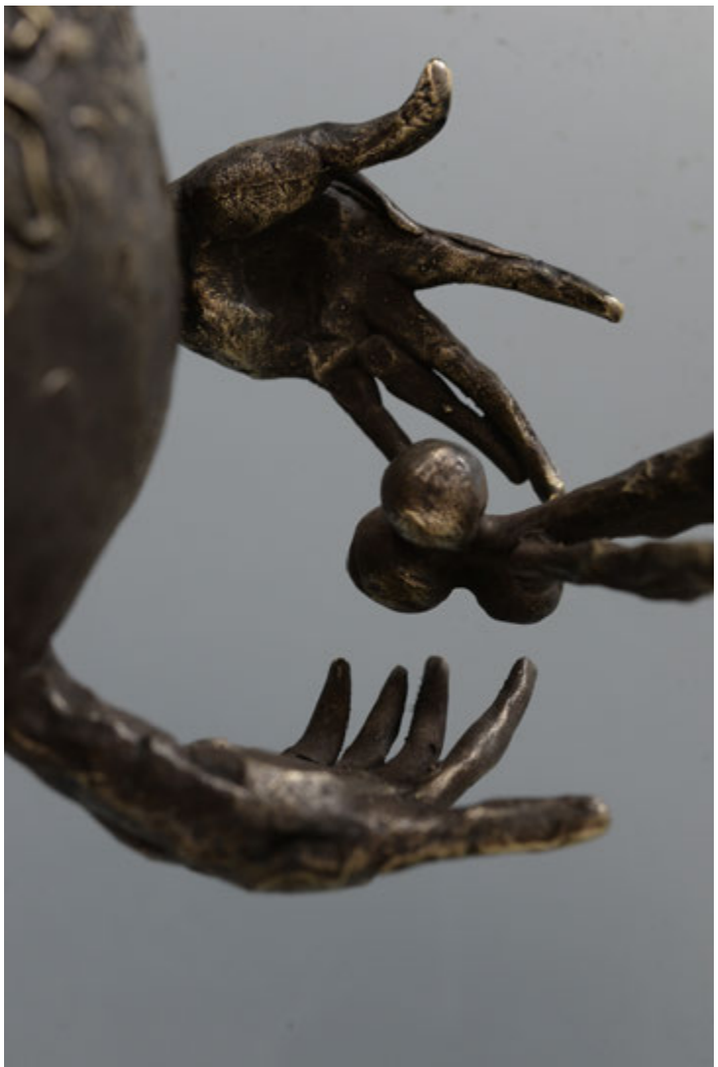

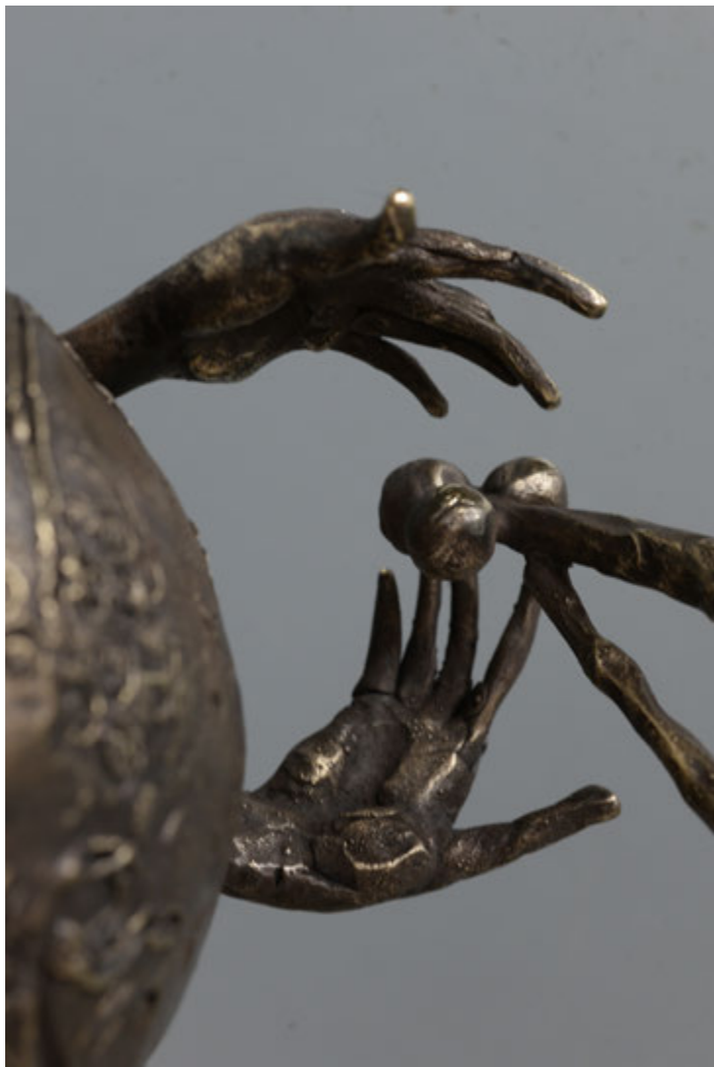
Pasăre II / bronz, piatră, 90 cm, 1998

Pământul-viţa-vie / bronz, marmură de Moneasa, 52 cm, 2015

Peşte I / bronz, rocă metamorfică, marmură de Ruşchiţa, 43 x 57 cm, 2013

Pește II / bronz, marmură, 59 cm, 2012

Planeta Albastră / bronz, trovant, 75 cm, 2015

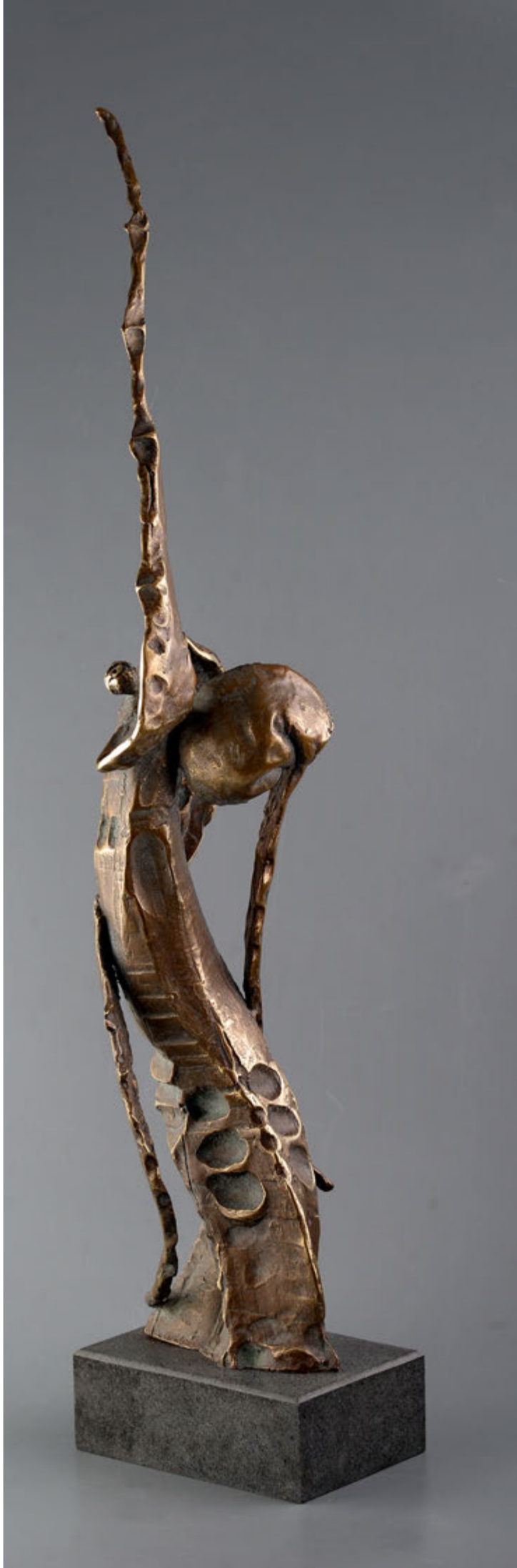

Portal
bronz, marmură
61 cm
2020

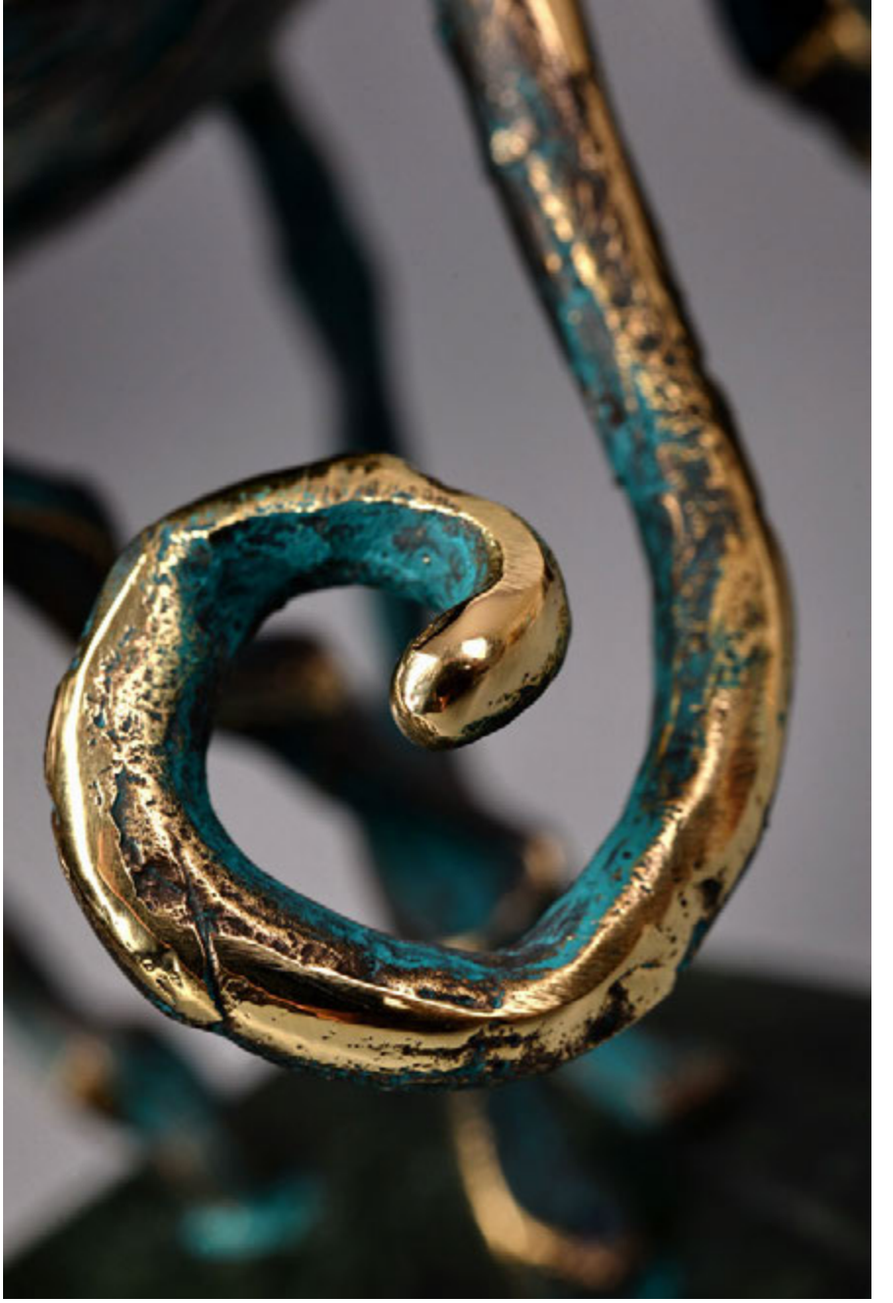

Rănit / bronz, granit, 100 cm, 2017

Puiul de broască / bronz, marmură de Guatemala, 30 cm, 2014

Răsărit / bronz, marmură, 38 cm, 2018

Răscruce / bronz, marmură, 64 cm, 2016

Relicvă / bronz, marmură, 41 cm, 2016

Rezonanţe 1 / bronz, marmură, 48 cm, 2012

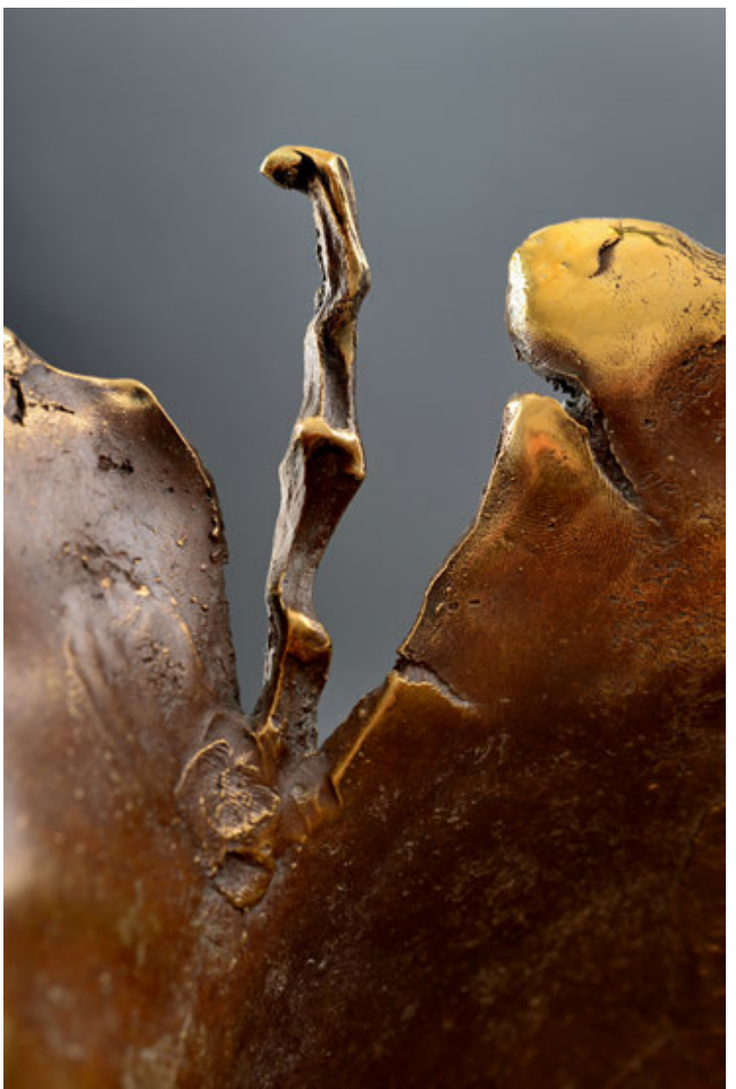

Rezonanțe 2 / bronz, marmură, 53 cm, 2012

Sământă / bronz, marmură, 2014

Semn / bronz, granit, 53 cm, 2021

Tărtăria I / bronz, travertin, 18 cm L, 20 cm l, 28 cm h, 2016

Tărtăria II / bronz, travertin, 20 cm L, 30 cm l, 17 cm h, 2016

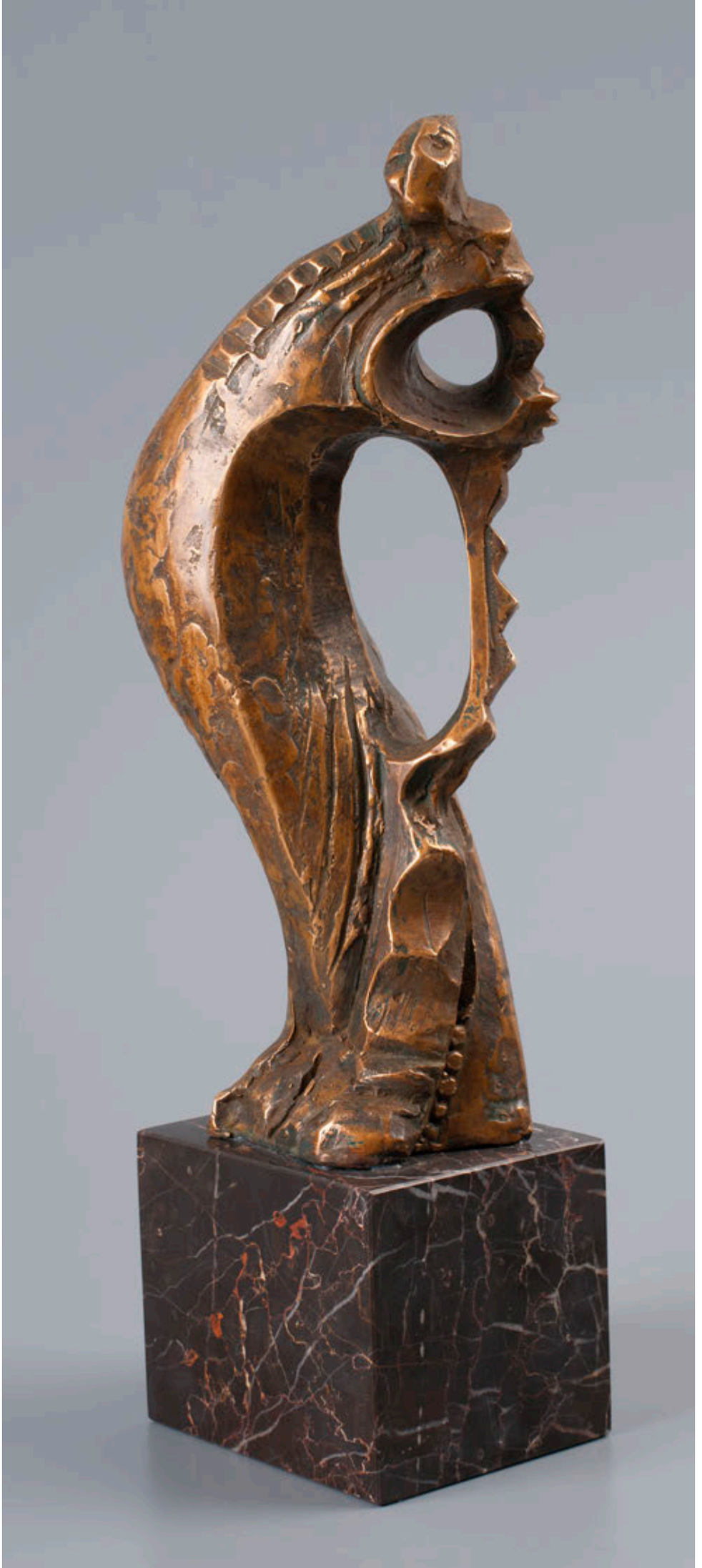

Trompeta / bronz, piatră, 60 cm, 2014

Vitraliu II / bronz, marmură de Guatemala, 35 cm, 2014

Prooroc 3 / bronz, marmură, 43 cm, 2009

Zmeu / bronz, marmură, 29 cm, 2014

Zmeu / bronz, marmură de Guatemala, 34 cm, 2015

Somnul ochilor deschiși / bronz, piatră de Vișlea, 50 cm, 2022

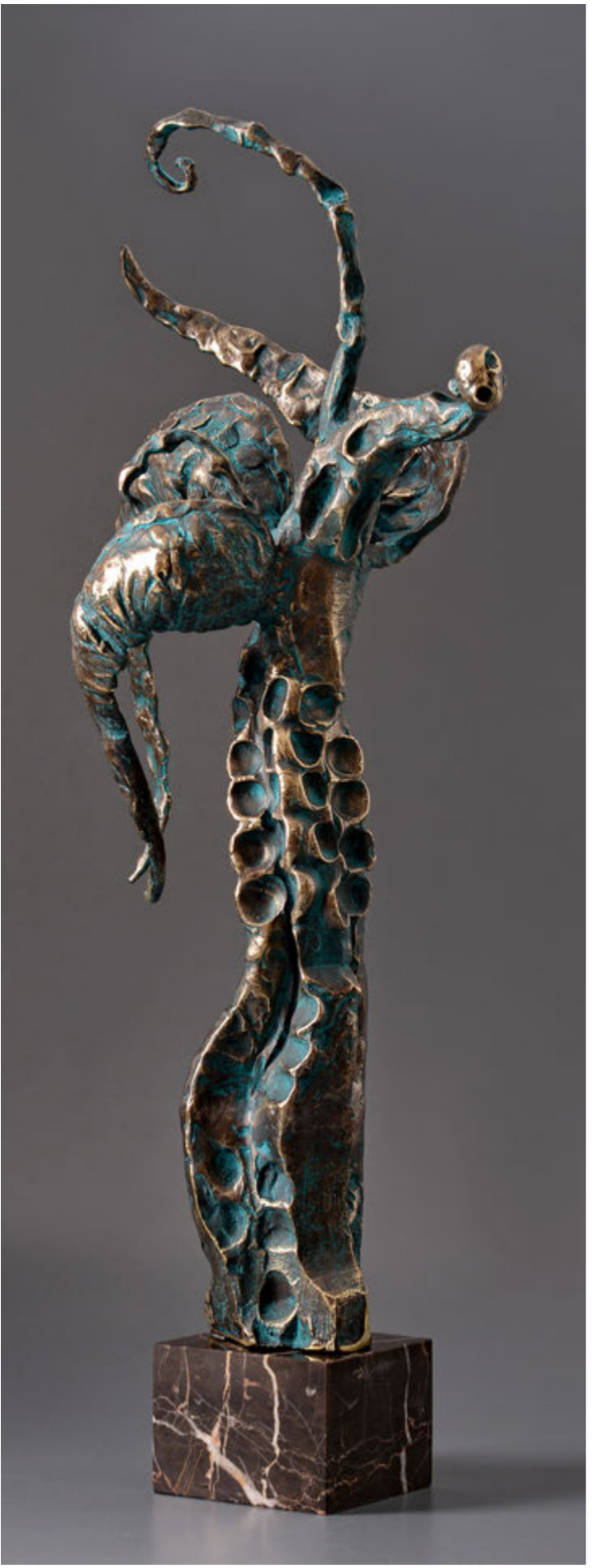

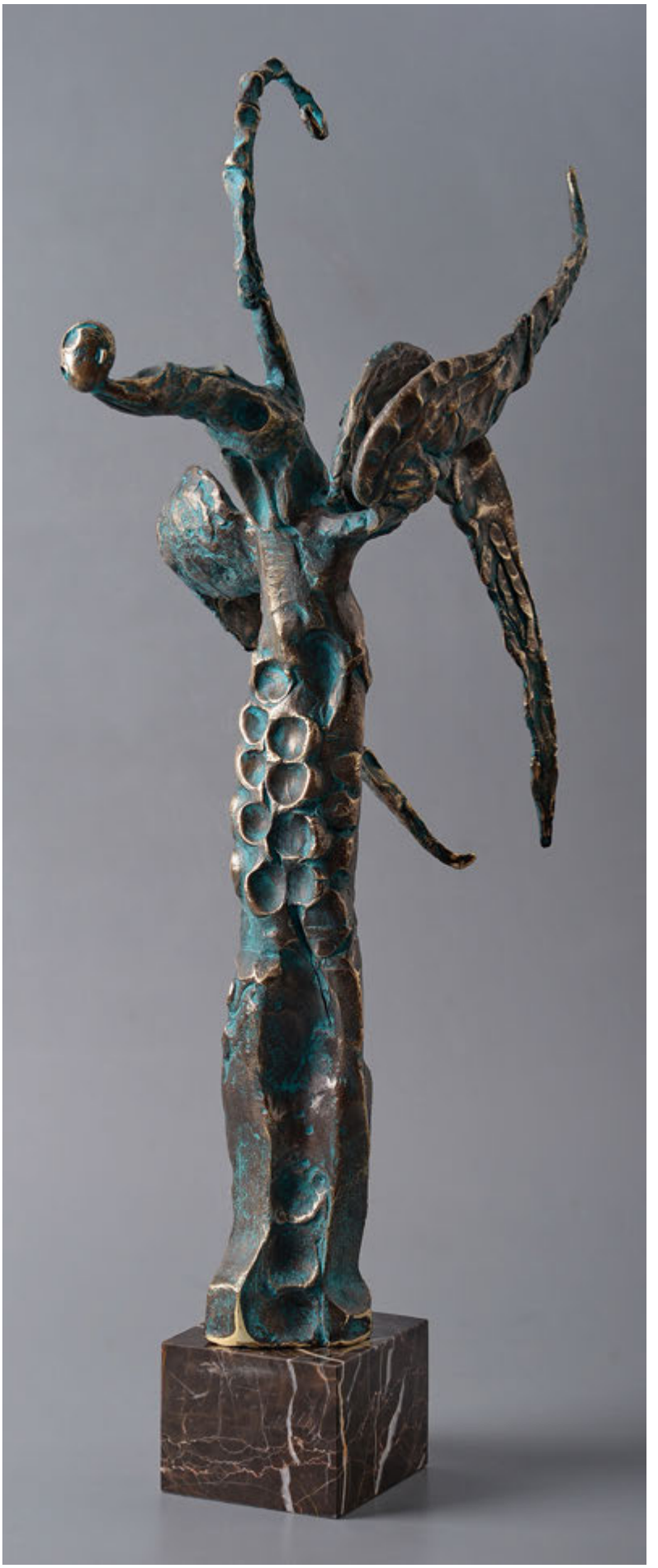
Paradis în destrămare / bronz, piatră de Vișteа, 48 cm, 2022

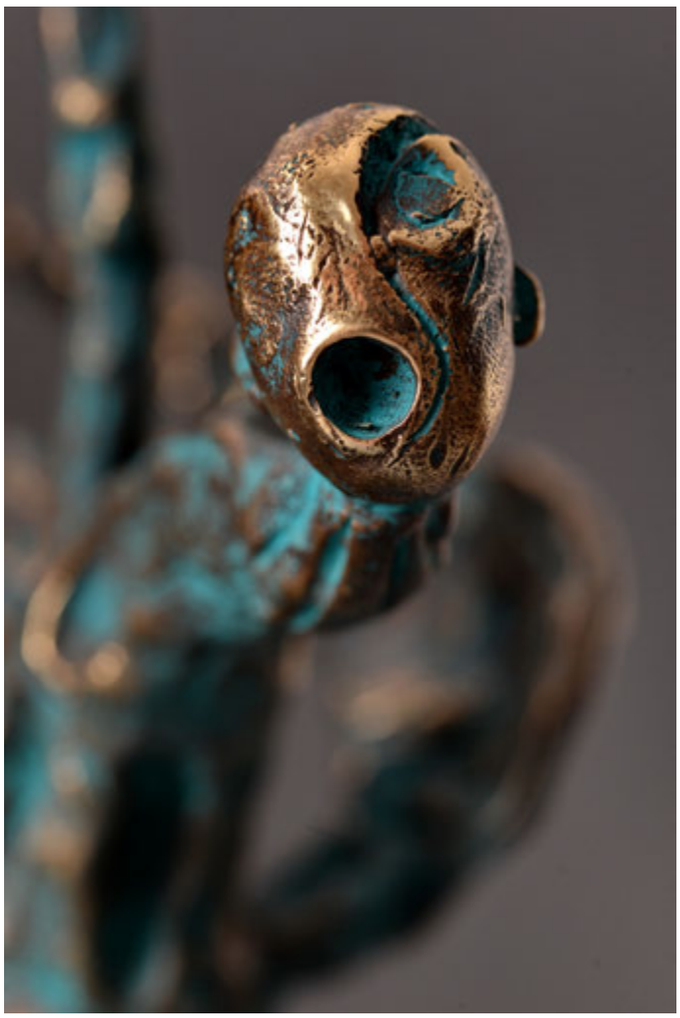

Iuda / bronz, marmură, 67 cm, 2020

Îngerii Apocalipsei - Înger I / bronz, marmură, 58 cm, 2016

Îngerii Apocalipsei - Înger II / bronz, marmură, 66 cm, 2016

Îngerii Apocalipsei - Înger III / bronz, marmură, 65 cm, 2016

Apocaliptica / bronz, marmură, 60 cm, 2017

Prin aceste atingeri amprenta rămâne încastrată în timp, ca un marker martor. Fie spontane, fie intenționate, amprentele se integrează fluid materiei modelate, completând firesc ideea compoziției.

Cristina Marian

Sarcofag I / bronz, 37 cm, 2023

Sarcofag II / bronz, 37 cm, 2023

Chivot cu portret / bronz, granit de Cavnic, 82 cm, 2023

Chivot I cu ochi / bronz, granit de Cavnic, 92 cm, 2023

Chivot II cu fereastră / bronz, granit de Cavnic, 93 cm, 2023

Chivot III cu amprentă, ochi și fereastră / bronz, granit de Cavnic, 95 cm, 2023

Chivot V / bronz, granit de Cavnic, 58 cm, 2023

Chivot VI / bronz, granit de Cavnic, 70 cm, 2023

Turla 1 / bronz, marmură de Guatemala, 53 cm, 2013

Turla 2 / bronz, marmură de Guatemala, 58 cm, 2013

Turla 3 / bronz, marmură de Guatemala, 51 cm, 2013

Ispas 1 / bronz, marmură de Ruşchiţa, 65 cm, 2019

Ispas 2 / bronz, marmură de Ruşchița, 57 cm, 2019

Ispas 3 / bronz, marmură de Ruşchiţa, 56 cm, 2019

Stâlpnic I
bronz, granit de Cavnic, 91 cm, 2023

Stâlpnic II
bronz, granit de Cavnic, 100 cm, 2023

Stâlpnic III
bronz, granit de Cavnic
84 cm
2023

Stâlpnic IV
bronz, granit de Cavnic
87 cm
2023

Stâlpnic V / bronz, granit de Cavnic, 92 cm, 2023

Evanghelist I / bronz, marmură, 78 cm, 2020

Evanghelist II / bronz, marmură, 78 cm, 2020

Evanghelist III / bronz, marmură, 74 cm, 2020

Evanghelist IV / bronz, marmură, 77 cm, 2020

Evangheliști (grup statuar) / bronz, marmură, 2020

Supliciu
bronz, lemn, 173 cm, 2021

Ecce Homo I / bronz, granit, 91.5 cm, 2025

Ecce Homo II
bronz, marmură de Moneasa
101 cm
2025

Compoziția surprinde prin opoziția unui volum bine conturat si prețios patinat cu toiagul aproape iluzoriu, redus la dimensiuni liniare, ca un contrapunct ce subliniază și mai mult sentimentul smereniei, al acceptării ce învăluie personajul.

O apariție demnă, subtilă, dar incredibil de concretă în același timp, o certitudinea a credinței, o abordare inedită, contemporană a figurii lui Isus.

Cristina Marian

Nu e ușor uneori să privești spre trecut.

Auzi un fâlfâit de aripi, o tânguire mai mult decât un cântec, privind această sculptură, simți efortul zborului, dorința desprinderii în luptă cu gravitația. O sculptură auditivă, un clinchet metalic de atingeri de vârfuri de aripi.

Cristina Marian

Zbor în Trecut
bronz, andezit, lemn de stejar, 95 cm, 2024

BUMBU LIVIU CONSTANTIN

◦ Născut în 19 ianuarie 1977 în localitatea Cășeiu, județul Cluj
◦ Stare civilă: căsătorit, doi copii

◦ Din 2011 Pictor bisericesc gradul II autorizat de către Comisia de Pictură Bisericească (Patriarhia Română)

◦ 1991 - 1995 Liceul de Arte Plastice Romulus Ladea, Cluj-Napoca, secția Ceramică
◦ 1996 - 2001 Universitatea de Artă și Design Cluj-Napoca, Catedra Sculptură, clasa profesorului Aurel Cucu

◦ Membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici din România, Filiala Cluj
◦ Coordonarea activității de pictură bisericească în numeroase biserici din întreaga țară

Premii obținute:

◦ 1992 Premiu special la Olimpiada Națională Bacău
◦ 1998 Premiu III, Cluj-Napoca, Expoziția *In Memoriam Holocaust*
◦ 1997 - 2000 Festivalul *Student fest* Timișoara
◦ 2013 Diplomă de Aleasă Cinstire, Mitropolia Clujului, Maramureșului și Sălajului
◦ 2018 Diplomă de Vrednicie, Episcopia Maramureșului și Sătmarului
◦ 2022 Premiul II, Bienala Națională de Artă *Camil Ressu*, Galați
◦ 2025 Ordinul *Mihai Vodă* al Arhiepiscopiei Vadului Feleacului și Clujului

Expoziții de grup:

◦ 1998 Expoziție de grup *In Memoriam Holocaust*, Cluj-Napoca
◦ 2000 Workshop Internațional *Pax Danubiana*, Turnu Severin
◦ 2000 - 2025 Salonul anual de Artă, Cluj-Napoca
◦ 2002 Tabăra Națională de Sculptură Zeicani
◦ 2005 Salonul Național de Sculptură *Brâncușiana* ediția a III-a, Târgu-Jiu
◦ 2007, 2009, 2013, 2015, 2017 Bienala Națională de Plastică Mică *Vârsta de bronz*, Muzeul de Artă Cluj-Napoca
◦ 2010 Expoziție Internațională de grup, Galeria Nielsen, Danemarca
◦ 2011 - 2018 - Salonul Artiștilor Plastici Dejeni, Galeria Frezia
◦ 2013 - Bienala de Artă Contemporană *Forma între referențialitate și maximă autonomie*, ediția a IV-a, Arad
◦ 2014 Bienala de Artă Contemporană *Balkanica*, I-a ediție, Veliko-Tarnovo, Bulgaria
◦ 2014 Expoziție de grup Atelier Plus *Mielul*, Librăria Grace's Home, Cluj-Napoca
◦ 2015 Expoziție de grup Atelier Plus *Confesiuni*, Casa Universitarilor, Cluj-Napoca
◦ 2015 Salonul Național de Artă Plastică *Atitudini Contemporane* ediția a VIII-a, Muzeul Național al Hărților și Cărții Vechi, București
◦ 2015 Bienala Internațională de Artă *Perugiana.ro*, Perugia, Italia

◦ 2015 Expoziția de artă plastică *Valul Grecesc*, Muzeul Militar Național *Regele Ferdinand I*, București
◦ 2015 Bienala Internațională de Artă *Cartographic - The Land of Artistis*, Ruse, Bulgaria
◦ 2016 Expoziție de grup Atelier Plus *Vița de vie*, Urania Palace, Cluj-Napoca
◦ 2017 Expoziția *Chipuri din veac in veci*, Muzeul Episcopiei Maramureșului și Sătmarului
◦ 2018 Expoziție de Artă Contemporană Atelier Plus *Archetypes*, Cambridge, Anglia
◦ 2019 Expoziție Atelier Plus *Înghițit de viață*, Arad
◦ 2022 *Bienala Albastră* - Bienala Internațională de Arte Vizuale Brașov
◦ 2021 Salonul Național de Plastică Mică, Brăila, ediția a XXII-a
◦ 2022 Bienala Națională de Artă *Camil Ressu*, ediția a II, Galați
◦ 2022 Salonul Național de Plastică Mică, Brăila, ediția a XXIII-a
◦ 2023 Salonul Național de Plastică Mică, Brăila, ediția a XXIV-a
◦ 2023 Expoziția de Artă, *Așezare, Semne și locuri străvechi în contemporaneitate*, Facultatea de Teologie Ortodoxă, Cluj
◦ 2023 Anuala Artiștilor Plastici Dejeni, Muzeul Municipal Dej

Expoziții personale:

◦ 2000 Galeria *Tibor Erno* Oradea
◦ 2014 Expoziție personală, Castelul Corvinilor, Hunedoara
◦ 2023 Expoziția de Pictură și Sculptură *Adevărul Ascuns*, Emanuel Bumbu, Liviu Bumbu, Centrul Cultural "Iosif Marturisitorul" al episcopiei Maramureșului și Sătmarului din Singhetul Marmației
◦ 2025 Expoziția *Templul interior*, Muzeul de Artă Vizuală, Galați
◦ 2025 Expoziția *Templul interior*, Muzeul Istoriei, Culturii și Spiritualității Creștine de la Dunărea de Jos, Galați

Simpozioane de sculptură:

◦ 1999 Baia Sprie, simpozion de sculptură în lemn
◦ 2001, 2002 Techirghiol, simpozion de sculptură în piatră
◦ 2002 simpozion de sculptură în lemn, Zeicani
◦ 2003 simpozion de sculptură în piatră, Zeicani

Albume artă:

◦ Liviu Bumbu *Între somn, vis și visare*, editura Eikon, 2013
◦ Liviu Bumbu *Gesturi iconice*, editura Eikon, 2016

Contact:

◦ e-mail: liviubumbu@yahoo.ro
◦ www.liviubumbu.ro
◦ www.picturibiserici.ro

ISBN: 978-973-0-43524-5

Cluj-Napoca
2026